

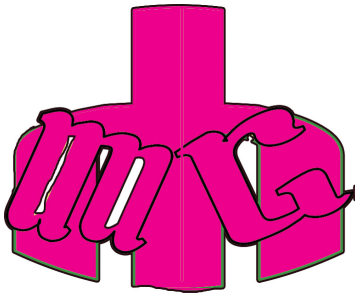
«ማኅበረ ቅዱሳን» እግዚአብሔር
ያከበራቸው የነቢያት፣ የሐዋርያት፣
የጻድቃን፣ የሰማዕታት በአጠቃላይ
የቅዱሳን ገድል፣ ትሩፋትና አማላጅነት
የሚዘከርበት በመሆኑ ይህን
ስያሜ አግኝቷል።

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ
ቤተክርስቲያን በሰ/ት/ቤቶች ማ/መ
ማኅበረ ቅዱሳን
ኅትመት ሚዲያ መምሪያ
የሚታተም
ትምህርታዊ መጽሔት

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ
ክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖት፣
ሥርዓተ እምነትና
ክርስቲያናዊ ትውፊት
ጠብቆ የሚወጣ

ጳጳሩ ዓመት ቁጥር ፬
ታኅሣሥ ፳፻፲፬ ዓ.ም.

ዘኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

ማውጫ

ም/ዋና አዘጋጅ፡-

ዲያቆን አሻግሬ አምጦ

አድራሻ፡- የካ ክፍለ ከተማ

ወረዳ 01/02 የቤት ቍጥር 521/522

+251- 911361580

ከፍተኛ ሪፖርተር፡-

ቀሲስ ዐቢይ ሙሉቀን

የገጽ መልክእ ባለሞያና ጸሐፊ፡-

ገነት ታደሰ

አሳታሚበማኅበረ ቅዱሳን ልማት ተቋማት አስተዳደር

አ.አ አራዳ ክፍለ ከተማ ወረዳ 06

የዝግጅት ክፍሉ አድራሻ፡-

+251-118-124222

ፖ. ሣ. ቍ.80078

magazine@eotcmk.org

የማኅበረ ቅዱሳን ሕዝብ ግንኙነት

+251-962 17 17 17

የልማት ተቋማት ሽያጭና ስርጭት መምሪያ

0111 54 04 84/24 61 84/944 25 90 14

የገበያ ጥናት አገልግሎት መምሪያ

0111266549/942 38 17 91/944 25 90 26

መልእክት ዘማኅበረ ቅዱሳን

ዘመኑ በጋራ የምንቆምበት ነው..... ፪

ዐውደ ስብከት

ሰላም የሕይወት ማጣፊጫ ቅመም፬

ትምህርተ ሃይማኖት

አ ከርሥ ዘተጽሕፈ ውስቴታ መጽሐፈ ግእዛን ለኩሉ ሰብእ
(ሃ.አበ.፵፰፣፲፮)፮

ዐብይ ጉዳይ

የተቸገሩትን በመርዳት በረከትና የእእምሮ ሰላም
እናግኙ.....፲

ክርስትና በማኅበራዊ ኑሮ

አርአያነት ተግቶ በመሥራት..... ፲፬

እናስተዋውቃችሁ

ብሔረ ብፁዓን እቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳም..... ፲፯

የነገዋ ቤተ ክርስቲያን

ደቀ መዝሙርነት.....፳

ኪነ ጥበብ

ጸልዩ.....፳፫

የጥያቄዎቻችሁ መልስ፳፮

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዲ አምላክ አሜን።

ዘመኑ በጋራ የምንቆምበት ነው

የምንገኝበት ዘመን መከራ የበዛበት በመሆኑ ከመቼውም ጊዜ በላይ መተባበርና መደጋገፍ የሚጠይቅ ነው። መከራ ሲገጥመን መተባበር እንደሚኖርብን የማንም ማሳሰቢያና ማባባያ አያስፈልገንም። በአገራችን እየደረሰ ያለው መከራ ሊያስተባብረን ካልቻል ሌላ የሚያፋቅረን ነገር ማግኘት አንችልም። የምንኖርባትን ዓለም ጣዕም የቀየሩት ራሳቸውን ብቻ ለማትረፍ ሲደክሙ የኖሩት ሳይሆኑ በመተባበር ለመከራ የተዳረጉትን ሰዎች ሕይወት ሲታደጉ የኖሩት መሆናቸውን መገንዘብ ይገባል። ከመለያየት ይልቅ መተባበር፣ ከመቀበል ይልቅ ለተቸገሩት መስጠት የቻሉት የሰው ፍቅር የበለጠባቸው፣ ለእነርሱ የሚያስፈልጋቸው ለችግር ለተጋለጡትም የሚያስፈልጋቸው መሆኑን የተረዱ ናቸው። መስጠት ደስታን ሲሰጥ መቀበል ኃፍረትን ያላብሳል። መተባበርና መደጋገፍ ኃይል ሲፈጥር መለያየት ደግሞ አገርን ስለሚያዳክምና ወንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ መልካም ነው ተብሎ የተነገረውን ስለሚቃረን መተባበር ይገባል።

ዘመኑ መደጋገፍና መረዳዳት የሚጠይቅ መሆኑን በመረዳት ከራስ ወዳድነት መላቀቅ ታላቅነት ነው። ቀያቸውን ለቀው የተሰደዱ፣ ሁብት ንብረታቸውን አጥተው በችግር የሚሰቃዩ፣ ወገኖቻቸው አልቀው በጎዘጎዘ የተጨበጡ ወገኖቻችን ቍጥር ከሚሊዮን በላይ ሆኗል። የተቸገሩትን መርዳት ሃይማኖታዊ ግዴታችን፣ ሥነ ምግባራዊ መገለጫችን መሆኑን ተረድተን ከሌሎቹ ቀድመን ለተቸገሩ ወገኖቻችን መድረስ የሚገባን ክርስቲያኖች ነን። አገራችን ሰላም ውላ እንድታደር ታላቅ ኃላፊነት እንዳለብን መዘንጋት የለብንም። መልካም በማድረግ የተጎዱትን የምንደግፈው በሌሎች ላይ የደረሰው መከራ እንዲደርስብን ስለማንፈልግ ብቻ ሳይሆን ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ በአምላኩ ዘንድ የሚመሰገን በመሆኑ ጭምር ነው።

የሃይማኖት ልዩነት ሳንፈጥር ለተቸገሩ ወገኖቻችን ስንደርስላቸው በአንድ በኩል ክርስቲያናዊ አስተምህሯችን ለሌሎች ይገለጣል። ከዚህ በተጨማሪም ክርስቲያኖች የተቸገሩትን በመደገፋችን የሞራል ልዕልናችንን ዓለም ያውቀዋል። ሰዎች ሲቸገሩ ዓይተው የሚያዘኑ ክርስቲያኖች ንዑዳን ክቡራን ተብለው ተመስግነዋል። ወገኖቻችን አገር ለቀው ተሰደው፣ ቀያቸውን ትተው ተፈናቅለው እያየን ለእነርሱ የምናደርገው ድጋፍ ብቻ ሳይሆን ለእነርሱ ማዘናችን ንዑዳን ክቡራን ያሰኘናል ማለት ነው። በእርግጥ ክርስቲያኖች ለተቸገሩ ወገኖቻችን ሁሉ መልካም የምናደርገው ሰዎች ያመስግኑን፣ ንዑድ ክቡር ይበሉን ብለን አይደለም። ሰዎችን መደገፋችን አምላካችንን ስለሚያስደስተው ክርስቲያኖች በዚህ ምድር ስንኖር አምላካችንን የሚያስደስት በጎ ምግባር መፈጸም ስላለብን ነው። መከራ ሲመጣ ደግሞ የበለጠ መተባበርና መደጋገፍ ይኖርብናል። የተፈጠርንለት ዓላማ ሠርተን ያገኘነውን ራሳችን በልተን እንድንደሰት ሳይሆን ሠርተን ካገኘነው ለሌላቸው ወገኖቻችን እንድናካፍል፣ ተባብረን ወገኖቻችንን ከሞት እንድንታደግ ነው። ተጋግዘን ለተቸገሩ ወገኖቻችን በመድረስ ሕይወታቸው እንድትቀጥል፣ ዕድሜ ለንስሐ ዘመን ለፍስሐ እንዲያገኙ ስናግዛቸው ደስታችን ፍጹም ይሆናል።

በሃይማኖት የሚመስሉን ብቻ ሳይሆኑ የማይመስሉን ወገኖቻችንም በደረሰባቸው ችግር ምክንያት አገር ለቀው ሲሰደዱ፣ በስደት ወደ አሕዛብ አገር ሲሄዱ መታደግ ከክርስቲያኖች ሁሉ የጠበቅ ተግባር ነው። ለወገኖቻችን ራሳችንን ዐሳልፈን ለመስጠት የሚያስችል መንፈሳዊ ጥብባት ባይኖረን እንኳ ከገንዘባችን ከፍለን ለተቸገሩ ወገኖቻችን መደገፍ ከሚጠበቅብን ክርስቲያናዊ ትሩፋት ትንሹ ነው። እስከ ሞት ድረስ የተቸገሩትን

በመርዳት መታደግ፣ ሰውን ሁሉ መውደድ እንደሚገባን የተነገረን ለራሳችን ከሚያስፈልገን ቀንሰን ሌሎችም እንደሚያስፈልጋቸው አምነን እንድንረዳቸው ነው።

እውነተኛ ወገን የሚታወቀው በመከራ ዘመን በመሆኑ አገር ለቀው ለተሰደዱ፣ በችግር አሽክላ ታስረው ለሚሰቃዩ፣ ረሃብና ጎዘን ተጨምሮባቸው ለሚንገላቱ ወገኖቻችን በመድረስ አለኝታነታችንን በተግባር እናሳያቸው። ከመንፈስ ልዕልና የደረሱት ሰዎች ለራሳችን ይቅርብን ብለው ወገናቸውን ሲያስቀድሙ እኛ ደግሞ ቢያንስ ካለን በማካፈል ለወገን አለኝታነታችንን እናረጋግጥ። በዘመናችንም ቅዱሳን ክፍለ-መድሀኒት ያልተናነሰ ተግባር በመፈጸም ላይ የሚገኙ ክርስቲያኖች መኖራቸውን የሚገልጠው ጦርነት በተነሣባቸው አካባቢዎች የሚገኙ አበው ሊቃነ ጳጳሳት እና ምእመናን የፈጸሙት ተግባር ነው።

በጦርነት ምክንያት ቀያቸውን ለቀው የተሰደዱትን፣ በልዩ ልዩ ምክንያት ለችግር የተጋለጡትን ወገኖቻችንን ያለምንም ቅድመ ሁኔታ የቋንቋም ሆነ የመልክአ ምድር ልዩነት ሳናደርግ መርዳት ከክርስቲያኖች ሁሉ የሚጠበቅ በጎ ተግባር ነው። በአሳብ አንድ ሆነን የወገን ፍቅር በልጦብን ተባብረን የተቸገሩትን ከደገፍን “እናንተ የምድር ጨው ናችሁ”፤ “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤ በተራራ ላይ የተሠራች ከተማ መሰወር አይቻላትም” ተብሎ የተነገረውን በተግባር ፈጸምን ማለት ነው። በክርስቲያናዊ ምግባራችን አልጬውን ዓለም ማጣፈጥ፣ ጨለማውን ዓለም ማብራት ሲገባ ገብር ሐካይ መሆን የለብንም።ክርስቲያኖች የተራራ ላይ ብርሃንና የምድር ጨው መሆናችን የሚገለጠው ሠርተን ካገኘነው ለወገኖቻችን ስንተርፍ ነው።

ሰዎች ለመከራ በተጋለጡበት ዘመን የተቸገሩትን መረዳት ለተረጅዎች የሚኖረውን ጠቀሜታ ቃላት የመግለጥ አቅም የላቸውም። ተባብረን ወገኖቻችንን ስንረዳቸው ተጎጂዎች የሚያስብልን ወገን አለ ብለው ተስፋቸው ይለመልማል፤ ዙሪያው ገደል የሆነባቸው መውጫ መንገዱ ይታያቸዋል። ተስፋቸው መለምለም ብቻ ሳይሆን ተፈናቃዮች በደረሰባቸው መከራ ምክንያት በረሃብ እንዳያልቁ ያደርጋል። ልጆቻቸው ተርበው ሲያለቅሱባቸው ተስፋ ቆርጠው አምላካቸውን እንዳይክዱና ሃይማኖታቸውን እንዳይለውጡ የሚኖረው ጠቀሜታ ከፍተኛ በመሆኑ በመተባበር ወገኖቻችንን መርዳት ይኖርብናል። ተፈናቃዮች ዕድሜ ልካቸውን በሰው ድጋፍ ላለመኖርና ሠርተው ተለውጠው ራሳቸውን በመቻል ሌሎችን እንዲረዱም ተግባራዊ ትምህርት ያገኙበታል ብለን እናምናለን።ቀ

ሰላም የሕይወት ማጣፊጫ ቅመም

ዲ/ነ ተስፋዬ ምትኩ

ሰላም በስምምነትና በአንድነት፣ በፍቅርና በደስታ ክሌሎች ጋር አብሮ መኖር ነው። ሰላም ስምምነት ነው ስንል ግን የዕቅድና የዓላማ፣ የእምነትና የባህል፣ የሃይማኖትና የመንፈሳዊ ሕይወት፣ የትምህርትና የሥራ ዘርፍ ተመሳሳይነት ካላቸው ሰዎች ጋር ብቻ የሚደረግ መስማማት አይደለም። በተለይ በአርባ እና በሰማንያ ቀን ተጠምቀን፣ የሥላሴን ልጅነት አግኝተን የክርስቶስ አካል፣ የቤተ ክርስቲያን አባል ሆነን በወልድ ውሎ፣ በመንፈስ ቅዱስ መንፈሳውያን፣ በክርስቶስም ክርስቲያን ለተባልንና ለሆንን ለእኛ ከሁሉ ጋር በሰላም እና በስምምነት መኖር መንፈሳዊ ግዴታችን ነው። ክርስቶስ ሁሉን እኩል አድርጎ እንደ ወደደ፣ ከሚሰድቡትና ከሚነቅፉት ብሎም፣ ሊገድሉት ከሚፈልጉት ጭምር በመካከላቸው እንደ ኖረ፣ አላዋቂዎችን በማስተማር፣ ስተታንን በመምከር፣ አመፀኞችንም በመገሰጽ ከመልካም አባት የሚጠበቀውን ተግባር እንደተወጣ እኛም አርአያውን መከተል ይኖርብናል።

ከሁሉ ጋር በሰላም አብረን እንድንኖር ብንታዘዝም ከክፉ ሥራዎቻቸውና ከከንቱ እምነታቸው ግን ተባባሪ መሆን የለብንም። ከቻልን በቃልና በተግባር አስተምረናቸው እኛ ወደ ያዘነው እምነትና እውነት እንዲመጡ ማገዝ፣ ካልቻን ደግሞ መተባበር ባለብን ጉዳይ ብቻ እየተባበርን በቀሩት ጉዳዮች ተከባብረን መኖር ይጠበቅብናል። ለዚህም ነው ቅዱስ ጳውሎስ “ቢቻላችሁስ ከእናንተ በኩል ከሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ” በማለት ያስተማረን (ሮሜ. ፲፪፥፲፰)።

“ከሁሉ ጋር” የሚለው ቃል ከሚመስሉንም ከማይመስሉንም ጋር አብረን መኖር መንፈሳዊ ግዴታችን መሆኑን ያስገነዝበናል። ቢቻላችሁስ ሲልም ካልቻላችሁ ራቁአቸው ለማለት እንጂ ካልቻላችሁ ተጣሉ ማለት አይደለም። የምንርቀውም ከክፉ አሳባቸውና ተግባራቸው እንጂ ከሰዎቹ መሆን የለብንም። “ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ” የተባለው ለዚህ ነው (ጆኛ. ተሰ.፭፥፳፪)። ክርስቶስ ኃጢአትን እንጂ ኃጢአተኞችን መጥላት እንደ ሌለብንና መራቅም እንደ ማይገባን ያስተማረን ለዚህ ነው።

የሰላም አስፈላጊነት

ሰላም የሰው ልጅ በዚህ ምድር ለመኖር እጅግ ከሚያስፈልጉት መሠረታዊ ነገሮች አንዱ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “የሰው የፈቃዱ ሁሉ መጀመሪያ ውኃ፣ እሳት፣ ብረት፣ ጨው፣ እህል፣ ስንዴ፣ ማር፣ ወተት፣ ወይን፣ ዘይትና ልብስ ነው” በማለት ስለመሠረታዊ ፍላጎቱ ይናገራል (ሲራ. ፴፱፥፳፮)። ለሰው ልጅ ከዕለት ጉርስና ከዓመት ልብስ በላይ የሚያስፈልገው መሠረታዊ ጉዳይ ሰላም ነው። ሰላም ከሌለ ወጥቶ መግባት፣ ሠርቶ መብላት አይቻልምና። ሰው ነግዶ ትርፋማ፣ አርሶ ምርታማ፣ ተምሮና ተመራምሮ ውጤታማ መሆን የሚችለው ሰላም ሲኖር ብቻ ነው። ሰላም ከሌለ እንኳን ማረስና ማግረት፣ መነገድና ማትረፍ ቀርቶ

ተጋግሮ የተዘጋጀውን ቆርሶ መመገብ፣ ተሰፍቶ የተዘጋጀውን ልብስ ለብሶ ማጌጥ፣ በኪስ ያለውን ገንዘብ ለሚያስፈልገው ጉዳይ መጠቀም የማይቻልበት ሁኔታ ይፈጠራል።

ሰላም በሌለበት ለብሶ ማጌጥ፣ በልቶ መጥገብ፣ ጠጥቶ መርካት፣ ተናግሮ መሰማት የለም። ይህ ሁሉ የሚያስረዳን ሰላም ከሁሉ በላይ አስፋላጊ ጉዳይ መሆኑን ነው። ለዚህም ነው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ልጅ የሰጠውን ስጦታ ዘርዘሮ መጨረስ ባይቻልም ከብዙዎቹ አንዱ ሰላም መሆኑን “ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜንም እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጠው አይደለም፤ ልባችሁ አይደንግጥ፤ አትፍሩም” በማለት ያጽናናቸው (ዮሐ. ፲፬፥፳፯)። ደቀ መዛሙርቱ የቤታቸውን በር ዘግተው በብዙ ጭንቀት በነበሩበት ጊዜ በመካከላቸው ተገኝቶ ያጽናናቸው “ሰላም ለእናንተ ይሁን” በማለት ነበር (ሉቃ. ፳፱፥፴፯፤ ዮሐ. ፳፥፲፱-፳፯)።

ዛሬም የክርስቶስ ማደሪያ የሆነችው ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በጸሎተ ቅዳሴ ደጋግማ የምትጸልየውና የምትሰብከው ስለሰላም ነው። ስለ ሀገር፣ ስለ ሕዝብ፣ የሀገርን ዳር ድንበር ስለ ሚጠብቀው የሀገር ሠራዊት፣ ስለሚያርሱ፣ ስለሚነግዱ፣ ስለሚገዙ፣ ስለ ተሰደዱ፣ በግፍ ስለታሰሩ ወዘተ. እግዚአብሔር ሰላምን እንዲያበላላቸው ትጸልያለች። “በእንተ ቅድሳት” በተሰኘው የጸሎት ክፍል ዲያቆኑ ከመነሻው “አንድ ስለምታድርግ ሥጋውና ደሙ እግዚአብሔር ይቅር ይለን ዘንድ ሰላምን እንማልዳለን” ብሎ በመጀመር በመጨረሻው “በጸሎት የምንለምንና የምንማልድ ሁላችንንም በሰላም በፍቅር ይጠብቀን” ብሎ እስኪደመድመው ድረስ ያለው ጸሎት ሰላምን፣ ፍቅርን፣ አንድነትን የሚመለከት ጸሎት ነው።

በጸሎተ ቅዳሴ ጊዜ በዕለተ ዓርብ ጌታ በመልዕልተ መስቀል ነፍሱን ከሥጋው በፈቃዱ ለይቶ በሥጋው ወደ መቃብር፣ በነፍሱ ደግሞ ወደ ሲኦል ወርዶ በዚያ ከነበሩ ነፍሳት ጋር እንደ ተነጋገረ ዲያቆኑ አዳምን ወክሎ “ተንሥዑ ለጸሎት፡- ለጸሎት ተነሡ” ሲል ሕዝብ ክርስቲያኑ ደግሞ ነፍሳትን በመወከል “እግዚአ ተሰላለን፡- አቤቱ ይቅር በለን” ይላሉ። ካህኑ ክርስቶስን ወክሎ “ሰላም ለኩልክሙ፡- ሰላም ለሁላችሁ ይሁን” ሲል ሕዝብ ክርስቲያኑ መልሰው “ምስለ መንፈስክ፡- ከመንፈስ ጋራ” በማለት ይቀበሉታል። ይህ ሁሉ ቤተ ክርስቲያን ለሰላም ያላትን ዋጋ የሚያሳይ ነው።

በቤተ ክርስቲያን አስተምህሮ መሠረት የሰው ልጅ በዋናነት ከሦስት ነገሮች ጋር ሰላም መፍጠር ይኖርበታል። እነዚህም ከራሱ ሕሊና ጋር ከፍጥረታት ሁሉ በተለይም ከሰው ልጆች ጋር በዋናነት ደግሞ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ጋር ስምምነት መፍጠር ይገባዋል። እነዚህን ሦስት ነገሮች በአጭሩ እንደሚከተለው እንመለከታለን።

ከራስ ሕሊና ጋር ሰላም መሆን

የሰው ልጅ ከሌሎች ፍጥረታት ሁሉ ተለይቶ አራቱ ባሕርያት ሥጋና ሦስቱ ባሕርያት ነፍስ ያለው ፍጡር ነው። ሥጋና ነፍስ እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ “ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና፤ እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ፤ ስለዚህም የምትወዱትን ልታደርጉ አትችሉም” በማለት የገለጠው ለዚህ ነው (ገላ.፩፥፲፮)። ሁሉቱ ፈቃዳት አንዱ ሌላውን አሸንፎ ፍላጎቱን ፈጽሞ ለማርካት በሚያደርጉት እሽቅድድም ውሳኔ ለመስጠት በመቸገር የሰው ልጅ ሲያወጣና ሲያወርድ ሰላምና መረጋጋትን ያጣል፤ ይጨነቃል፤ ይረበሻል፤ ሰው ለፈቃደ ሥጋ ተሸንፎ ከፈቃደ እግዚአብሔር ጋር የሚቃረን ተግባር ሲፈጽም እውነተኛው ዳኛ ሕሊና እየወቀሰ ሰላም ይነሣዋል።

ሕሊና ስናጠፋ የሚከሰን፣ መልካም ስናደርግ የሚመሰክርልን ሚዛናዊ ዳኛ ነው። ሰው መልካም ሲሠራ አመሰግኖቹ ብዙ ነው። ክፉ ሲሠራም ወቃሹ ቀላል አይደለም። ሆኖም ግን ክፉ ሥራ በይፋ በአዳባይ ስለማይሠራ ብዙ ሰዎች ዘንድ የመታወቅ ዕድሉ አነስተኛ ነው። ሕሊናችን ግን ከሰዎች ተደብቀን የሠራነውን ሁል ጊዜ እያሳሰበ ሲከሰን ይኖራል። ለፈጸምነው ጥፋት ልክ እንደ አዳም ምክንያት ብንደረድር እንኳ ተግባራችን ትክክል አለመሆኑን እየገለጠ፣ በሌላ በኩል ደግሞ እውነት የሆነውን እየነገረ ንስሐ እስክንገባ ድረስ ያስጨንቀናል፤ ከእውነት ርቀን፣ ጸጋ እግዚአብሔርን ተገፍፈን፣ ርቃናችንን መሆናችንን እየነገረ አዳም በሕሊና ጭንቀት ይናወጥ እንደ ነበር በጽኑ ጭንቀት እንድንዋጥ ያደርገናል። አዳም ለጊዜው ምክንያት አላጣም ነበር። ይሁን እንጂ ምክንያቱ ከሕሊና ወቀሳም ሆነ ከእግዚአብሔር ፍርድ ሊያድነው አልቻለም። ዛሬም ብዙዎቻችን ጥፋታችንን ከሰው ለመሰወር ብዙ ጥረት እናደርጋለን። ከሕሊናችን መሰወር ስለማንችል እየተሳቀቅን ለመኖር እንገደዳለን። አላፊ አግዳሚው ሁሉ በደላችንን ያወቀብን እየመሰለን ከመቼ፣ መቼ ይገለጥብኝ ይሆን እያልን እንረበሻለን፤ በተለይ እውነት ከሚነገርባቸው ዐውደ ምሕረቶች፣ እውነትን ካስተማሩን አባቶች፣ እውነትንና እምነትን ካስተዋወቀችን ቤተ ክርስቲያን ለመሸሸግ እንጥራለን።

ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ወንድሙን የገደለው ቃየል ነው። ቃየል ወንድሙን አቤልን የገደለው ማንም ሳያየው ብቻውን ሆኖ ነበር። ከእግዚአብሔርና ከሕሊና ሊሰወር የሚችል የለምና እግዚአብሔር “ወንድምህ አቤል ወዴት ነው” ብሎ ጠየቀው። ቃየል ግን “እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ” ብሎ ወንድሙ የት እንዳለ እንደማያውቅ መልስ ሰጠ። እግዚአብሔርም “የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አፏን በክፈተች በምድር ላይ አንተ የተረገምህ ነህ። ምድርንም ባረስህ ጊዜ ኃይሏን አትሰጥም፤ በምድርም ላይ ኮብላይና ተቅብዝባዥ ትሆናለህ” በማለት ረገመው። ቃየል በዚያን ጊዜ ሊሸሸገው ያልቻለውን የሕሊናውን ክስ “በምድር ላይ ኮብላይና ተቅብዝባዥ እሆናለሁ፤ የሚያገኘኝ ሁሉ ይገድለኛል” በማለት ስለራሱ መሠክረ (ዘፍ.፩፥፳፯-፲፬)።

በዘመናችን ቃየል የፈጸመውን እኩይ ተግባር የሚፈጽሙ ብዙ

ናቸው። ለእግዚአብሔር ቃል፣ ለቤተ ክርስቲያን አደራ፣ ሕዝብ ለሰጣቸው ኃላፊነት ሳይታመኑ ቀርተው በስውር የሠሩትን ሰው ያወቀብን እየመሰላቸው በሕሊና ወቀሳ ዕረፍት የሚያጡት በጣም ብዙ ናቸው። ለዚህ ሁሉ መፍትሔው ኃጢአትን ለካህን በመናዘዝ አማናዊውን ሰላም አግኝተን ከሕሊና ወቀሳና ከተቅብዝባዥነት ነጻ መውጣት ነው።

ከፍጥረታት ሁሉ ጋር በሰላም መኖር

የሰው ልጅ በምድር የሚኖሩ ፍጥረታትን ሁሉ ይገዛና ይነዳ፣ እንዳስፈላጊነቱም ይጠቀም ዘንድ ሥልጣን ተሰጥቶታል (ዘፍ.፩፥፳፯-፴)። ቅዱሳት መጻሕፍትና ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን እንደሚነግሩን አዳምና ሔዋን ከተፈጠሩበት ዕለት ጀምሮ የተሰጣቸውን ሕገ እግዚአብሔርን አፍርሰው ከገነት እስከተባረሩበት ጊዜ ድረስ ከፍጥረታቱ ሁሉ ጋር የነበራቸው ግንኙነት ሰላማዊ ነበር። እንስሳቱና አራዊቱም ወደ አዳም እየሄዱ “ከእኛ አንዳችንን አርደህ ብላ፣ አልበህ ጠጣ” ይሉ ነበር። አዳም ግን እኔ የሚበላና የሚጠጣ አላጣሁም። ከአንዲት ዕፀ በለስ በስተቀር አምላኬ ሁሉን ሰጥቶኛል። እናንተን ግን አምላካችን ያርባችሁ፤ በሰላም ሂዱ ብሎ ያሰናብታቸው እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያስነብበናል (ዘፍ.፲፥፭ አንድምታ)። አዳም ኃጢአት ሠርቶ ከእግዚአብሔር ጋር ሲጣላ ግን ፍጥረታት ሁሉ ከአዳም ጋር ተጣልተዋል። ከፍጥረታት ሁሉ በመጀመሪያ ከአዳም የተጣላቸው ምድር ነበረች። እሾህና አሜካላ በቅሎባት፣ አዳም በእሾህ እየተወጋ፣ በእንቅፋት እየተመታ፣ ወጥቶ ወርዶ፣ ጥሮ፣ ግሮ በድካሙ የዕለት ጉርስ ያገኛባት ዘንድ ተፈርዶበታልና። አባታችን አዳም “እግዚአብሔር ሆይ ዛሬ ግን ትእዛዝህን ከተላለፍኩ በኋላ ሁሉም ይበሉኝ ዘንድ ተነሣሁ፤ ..ከገነት እንዳስወጣኸን በኃፊዎ ምድርም እንዳስቀመጥኸን አራዊት በእኛ ላይ እንዲሠለጥኑ አትፍቀድላቸው” በማለት የተማጸነው እንስሳትና አራዊት እንደ ቀድሞው አርደህ ብላን ብለው ወደ አዳም ከመቅረብ ይልቅ የሚሸሹት፣ አንዳንዶቹም አደጋ ሊያደርሱበት የሚያሳድዱት በመሆናቸው ነበር (ገድለ አዳም፣ ፳፻፲፩፣ ፴፫)።

የሰው ልጅ ከሌሎች ፍጥረታት ሁሉ በላይ ሰላማዊ መሆን የሚገባው ከሰው ልጆች ሁሉ ጋር ብቻ ሳይሆን ከእንስሳትና ከተፈጥሮ ጋር ጭምር ነው። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም አምላክ ፍጹም ሰው እንደ መሆኑ መጠን ከሰው ሁሉ ጋር እንዴት በሰላም መኖር እንደ ሚገባን በቃልም፣ በተግባርም አስመምሮናል። ዘመድና ባዕድ፣ ሀብታምና ድሃ፣ ጻድቅና ኃጢአተኛ፣ ልጅና ዐዋቂ፣ ጤነኛና በሽተኛ ሳይለይ ከሁሉ ጋር አብሮ በመሆን የሚጠሉትን በመውደድ፣ የሚረግሙትን በመባረክ ለሚገደሉትም ጭምር ምሕረትን በመለመን፣ ይቅርታና ምሕረት በማድረግ ከሰው ሁሉ ጋር በሰላምና በፍቅር እንድንኖር አርአያ ሆናል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም “ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ ... ክፉን በመልካም አሸንፉ እንጂ በክፉ አታሸንፉ” በማለት ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም እንድንኖር መክርናል(ሮሜ. ፲፪፥፲፰-፳፩)።

ሰላምን ለማግኘት ሰላማዊ ክመሆን ውጭ ሌላ አማራጭ የለም። በተለይ በሐዲስ ኪዳን ለምንገኝ በሰላሙ አለቃ በክርስቶስ ለምናምን ለእኛ ለክርስቲያኖች ክርስቶስ፣ የእኛን ሰላም ለመመለስ፣ የመጣበትን ክስና ፍርድ ሁሉ ባለመከራክር አሜን ብሎ ተቀብሎ ማንንም ባለመበቀል ዋጋ እንደከፈለልን ለምናምን ሰላማችንን ለማረጋገጥ ከሰላማዊ መንገድ ውጭ አመራጭ የለንም። አማራጭ ያለ ቢመስለን እንኳ ባደረግነው ነገር በመጨረሻው ሕሊናችን ስለሚወቅሰን ሰላም ማጣታችን አይቀርም።

ዛሬም የክርስቶስ ማደሪያ የሆነችው ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በጸሎተ ቅዳሴ ደጋግማ የምትጸልየውና የምትሰብከው ስለሰላም ነው። ስለ ሀገር፣ ስለ ሕዝብ፣ የሀገርን ዳር ድንበር ስለ ሚጠብቀው የሀገር ሠራዊት፣ ስለሚያርሱ፣ ስለሚነግዱ፣ ስለሚገዙ፣ ስለ ተሰደዱ፣ በግፍ ስለታሰሩ ወዘተ. እግዚአብሔር ሰላምን እንዲያበዛላቸው ትጸልያለች።

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም መሆን

የሰላም ምንጭና መገኛው እግዚአብሔር ነው። “እርሱ ሰላማችን ነው” ተብሎ ተጽፏልና (ኤፌ.፪፡፲፬)። ስለሆነም ሰላምን ለማግኘት ከእግዚአብሔር ጋራ መሆን የግድ ነው። ከእርሱ ጋር መሆን ስንል ፈቃዱን ብቻ ማድረግ፣ ለባሕርይ ከማይስማማው ከገቢረ ኃጢአት መራቅ ነው። ይህን ብናደርግ ሰላማችን ይበዛል፣ ጭንቀትና ኅዘን ከእኛ ይርቃል፤ ዕድሜ ከጤና፣ ሀብት ከሰላም ጋር ይታደሰናል። “ልጄ ሆይ ሕጌን አትርሳ፣ በልብህም ትእዛዜን ጠብቅ፤ ብዙ ዘመናትና ረጅም ዕድሜ ሰላምም ይጨመርልሃልና” እንዲል(ምሳ.፫፡፩-፪)። ኃጢአት ስንሠራ ከኖርን በፍጹም ሰላም ሊኖረን አይችልም። መዝሙረኛው ቅዱስ ዳዊት “ከኃጢአቱ የተነሣ ለአጥንቶቼ ሰላም የላቸውም” በማለት የተናገረው ከእግዚአብሔር ተለይቶ መኖር የሚያስከትለውን ችግር ለመግለጥ ነው (መዝ.፴፯፡፫)።

የሰው ልጅ ከኃጢአት ተለይቶ ከእግዚአብሔር ጋራ ከኖረ ሁሉ ነገር ሰላም ይሆንለታል። እስራኤላውያን ሰላምን ለማግኘት ምን ማድረግ እንዳለባቸው በሊቀ ነቢያት ሙሴ አማካኝነት እግዚአብሔር “በሥርዓት ብትሄዱ ትእዛዜንም ብትጠብቁ ብታደርጉትም፡- በምድራችሁም ላይ ሰላምን እሰጣለሁ፣ ማንም ሳያስፈራችሁ ትተኛላችሁ፣ ክፉዎችንም አራዊት፣ ከምድራችሁ አጠፋለሁ፣ ሰይፍም በምድራችሁ ላይ አያልፍም” በማለት ነግሯቸዋል(ዘሌ.፳፯፡፮)። በሰላም በመኖር እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ተግባር ከፈጸምን ጠላቶቻችን እንኳ ይወዱናል፤ በባዕድ ሀገር፣ በሥጋ ከማይዛመዱን፣ በሃይማኖት ከማይመስሉን፣ በባህልና በልማድ ከማንመስላቸው ጋር እንኳ በሰላም መኖር እንችላለን። “የሰው አካሄድ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኝ እንደሆነ በእርሱና በጠላቶቹ መካከል እንኳ ሰላምን ያደርጋል” ተብሏልና (ምሳ.፲፯፡፯)።

በአጠቃላይ ሰው ከኃጢአት ተለይቶ ከእግዚአብሔር ጋር መኖር ሲጀምር አደገኛ የሚባሉ አውራጃዎች እንኳ ጉዳት አያደርሱበትም። አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ከአናብስትና ከአናብርት ጋር የኖሩት፣ አቡነ ሳሙኤል “ዘዋልድባ” አንበሳን ጋልበው ለአገልግሎት ይፋጠኑ የነበሩት፣ አቡነ አረጋዊ በዘንዶ ታዝለው ተራራ የወጡት ከሕሊናቸው፣ ከፍጥረታት ሁሉ እና ከእግዚአብሔር ጋር በሰላም ስለኖሩ ነበር። ነቢዩ ዳዊት “ለእኔስ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይሻለኛል፤ መታመኛዬ እርሱ ነውና” በማለት የዘመረው አማናዊ ሰላም የሚያስገኝ በመሆኑ ነው (መዝ.፪፪፡፳፰)። ነገሮች የሚበላሹት በዋናነት ከሕሊናችንና ከእግዚአብሔር ስንርቅ በመሆኑ ሰላማችን እንዲመለስልን ወደ ሕሊናችንና ወደ እግዚአብሔር እንመለስ። ያጣነውን ሰላም እንድናገኝ የእግዚአብሔር ቸርነት፣ የድንግል ማርያም አማላጅነት፣ የቅዱሳን ጥበቃ አይለዩን። አሜን!!!

ኦ ከርሥ ዘተጽሕፈ ውስቴታ መጽሐፈ ግእዛን ለኩሉ ሰብእ

(ዓ.አ.በ.፵፰፣፲፮)

ቀሲስ ዐብይ መሉቀን

ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ “ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገረ። በኋላ ዘመን ግን ሁሉን ወራሽ ባደረገው፣ ሁሉንም በፈጠረበት በልጁ ነገረን” (ዕብ.፩፣፩-፪) ብሏል። “ሁሉን በፈጠረበት በልጁ” የሚለው እግዚአብሔር ወልድ የአብ ኃይሉ፣ ክንዱ መሆኑን የሚገልጥ ቃል ነው። አርዮሳውያን ፈጥሮ ፈጠረበት ብለው ያልሆነ ትርጉም ከሚሰጡት ጋር ምንም ዝምድና የለውም። እግዚአብሔር አምላክ ጥንት በአብወ ምሳሌ፣ በነቢያት ትንቢት፣ ኋላም በሐዋርያት ስብከት፣ እንዲሁም በሊቃውንት ትርጓሜ ሰው መሆኑን፣ ሰው የሆነበትን ምክንያት፣ ሰው የሆነበትም ምክንያት ከጥበቡ ሁሉ የሚደንቅ መሆኑን አናግሯል። “እግዚአብሔር ዓለምን ከፈጠረበት ጥበቡ ሰው ሆኖ ዓለምን ያዳከበት ጥበቡ ይበልጣል” ተብሎ በመቅድመ ወንጌል እንደ ተጻፈው ድንቅ የሆነውን ምሥጢረ ሥጋዊ በብዙ አባቶች፣ በብዙ ምሳሌ አናግሯል።

ሥጋዊውን አምልተውና አስፍተው ካመሠጠሩት ሊቃውንት መካከል አንዱ ቅዱስ ኤራቅሊስ ነው። ሊቁ መጻሕፍተ ብሉያትንና ሐዲሳትን ተምሮ ኪስኪስ በምትባል ሀገር ሊቀ ጳጳስና ተሾሞ ኖሯል። ምሥጢረ ሥጋዊውን ሲያነሣ ከሥጋዊው የማትለየውን ድንግል ማርያምን ያነሣታል። ሰው የሆነውን አምላክ በድንግልና ፀንሳ በድንግልና መውለደን የገለጠው በልዩ ምሥጢርና በአድናቆት ነው። “ኦ ከርሥ ዘተጽሕፈ ውስቴታ መጽሐፈ ግእዛን ለኩሉ ሰብእ” በማለት የገለጠው ብዙ ጥልቅ ምሥጢራት የተካተቱበት ነው። የያዘው ጉዳይ ብዙ ቢሆንም በዚህ ጽሑፍ መጽሐፉን፣ የመጽሐፉን ዓይነት፣ የመጽሐፉን ጸሐፊ፣ መጽሐፉ የተጻፈበትን ሠሌዳ በመጨረሻም የሊቁን አድናቆት እናቀርባለን።

፩. መጽሐፉ

መጽሐፍ የተባለው ሊተላለፍ የተፈለገው አሳብ ወይም መልእክት የሚገኝበት ነው። ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ መልእክት የያዙትን መጻሕፍት መጻሕፍት አምላካዊያት፣ መጻሕፍት ክቡራት፣ መጻሕፍት ንጹሐት በማለት ይጠሯቸዋል። ምኑናት መጻሕፍተ ዕዳ፣ መጻሕፍተ ደብዳቤ አሉና ከእነዚያ ሲለይ ክቡራት፣ ርኩሳት መጻሕፍተ ጥንቆላ አሉና ከእነዚያ ሲለይ ንጹሐት አላቸው እያሉ መንፈሳዊ ትምህርት የያዙትን መጻሕፍት ቅዱሳት በማለት ይገልጻቸዋል። በዚህ ዐውድ መጽሐፉ የተባለው እግዚአብሔር ወልድ ነው። ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም “በእርሱ ፈቃድ፣ በአባቱ ፈቃድ፣ በመንፈስ ቅዱስም ፈቃድ መጥቶ አዳነን” በማለት በውዳሴ ማርያም ዘሠሉስ እንደገለጸው ወደዚህ ዓለም የተላከው መልእክት እርሱ ነው።

በምሥጢረ ሥላሴ ትምህርት አብ ልብ ነው፣ ወልድ ቃል ነው፣ መንፈስ ቅዱስ እስትንፋስ ነው። ስለዚህ አብ ቃሉን ላከ። የአብ ቃል ደግሞ ከሦስቱ አካላት አንዱ አካል ወልድ ነው። ስለዚህ መጽሐፉ ወልድ ነው።

ሊቃውንቱ በትርጓሜ እንዳስረዱን ቃል በልብ ህልው ሆኖ ሲኖር ጸሐፊ ብራና ዳምጦ፣ ቀለም በጥብጦ፣ ብዕር ቀርጾ ሲጽፈው በልብናው ህልው ሆኖ የነበረው ቃል አካል ገዝቶ ግዘፍ ነሥቶ ይገለጣል፣ ከዓይነ ሕሊና ዐልፎ ለዓይነ ሥጋም ይታያል። ቅድመ ዓለም የነበረው፣ ዓለምን የፈጠረው፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖረው አካላዊ ቃል በአብ ልብነት በእርሱ ቃልነት፣ በመንፈስ ቅዱስ ሕይወትነት ህልው ሆኖ የነበረው ከድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን፣ ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ በአጭር ቁመት፣ በጠባብ ደረት ተወስኖ ሲገለጥ በዓይን የሚታይ፣ በእጅ የሚዳለስ ሆነ። ይህን በተመለከተ ወንጌላዊው ዮሐንስ “ስለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያ የነበረውንና በጀሯችን የሰማነውን፣ በዓይኖቻችንም ያየነውን፣ የተመለከትነውን እጆቻችንም የዳሰሱትን እንገራችኋለን” (፩ኛ ዮሐ.፩፣፩) በማለት አስተማረ። ስለዚህ መጽሐፉ በሥጋ ማርያም የተገለጠው የአብ አካላዊ ቃል ነው።

ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ “እግዚአብሔር ለሕዝቡ በውስጧም ለተወለዱት አለቆችዎ በመጽሐፍ ይነግራችዋል” (መዝ. ፲፯፣፮) እንዳለ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሊያስተላልፈው የፈቀደውን መልእክት በመጽሐፍ ይገልጻል። እግዚአብሔር ፈቃዱን የገለጠበት፣ ኃይሉ፣ ሥልጣኑ የተገለጠበት እውነተኛው መጽሐፍ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእግዚአብሔርን ሰው መሆን አምልቶና አስፍቶ የነገረን ወንጌላዊው ዮሐንስ “በአባቱ ዕቅድ ያለ አንድ ልጁ እርሱ ገለጠልን እንጂ እግዚአብሔርን ከቶ ያየው የለም” (ዮሐ.፩፣፲፰) በማለት አስተማረ። ራሱን እግዚአብሔርን ነቢያት በጻፉት መጽሐፍ እንዲሁም የነጻነት ደብዳቤያችን በተጻፈበት መጽሐፍ በኢየሱስ ክርስቶስ አወቅነው።

ነቢዩ እግዚአብሔር ኢሳይያስም “ይህም ሁሉ ነገር እንደታተመ መጽሐፍ ይሆንባቸዋል፤ ማንበብንም ለሚያውቅ ይህን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ እርሱ ታትሟልና ማንበብ አልቻልም ይላቸዋል። ደግሞም መጽሐፉን ማንበብ ለማያውቅ ይህን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ እርሱ ማንበብ አላውቅም ይላቸዋል” (ኢሳ. ፳፱፣፲፩-፲፪) በማለት በተናገረው ትንቢት ላይ “የታተመ፣ ያልታተመ መጽሐፍ የሚለውን መተርጉማን በብዙ መልኩ የተረጎሙት ቢሆንም በዋናነት ለእመቤታችንና ለጌታችን ሰጥተው የተረጎሙትን እንመልከት።

መጽሐፉ የእመቤታችን ምሳሌ ሲሆን ማንበብ የሚያውቅ፣

ማንበብ የማያውቅ የተባለው የሴፍ ነው። የሴፍ ሚስቱን በግብር ያውቃል፤ ድንግል ማርያምን ግን በግብር አያውቃትም። በሌላ በኩል ድንግል ማርያምን በመልክ ያውቃል፤ በግብር ግን አያውቃትም። በግብር ሳያውቃት በድንግልና ፀንሳ በድንግልና መውለድ እጅግ አስጨንቆታል። መጽሐፉ የጌታችን ምሳሌ ሲሆን ማንበብ የማያውቅ ማንበብ የማያውቅ ተብለው የተገለጡት አይሁድ ናቸው። አካላዊ ቃል በሥጋ ማርያም ከእነርሱ ዘር እንደሚወለድ ትንቢት የተነገረላቸው፣ ሱባኤ የተቆጠረላቸው ናቸው። አይሁድ ትንቢት የተነገረላቸው፣ ሱባኤ የተቆጠረላቸው ሆነው ሳለ አምላክ ወልደ አምላክ በአጭር ቁመት፣ በጠባብ ደረት ተወስኖ ከእነርሱ ዘር ሲወለድ መቀበል አልቻሉም። መቀበል ባለመቻላቸውም በደረቅ ግንባር ዓይን ሲፈጥር፣ በዝግቤት ገብቶ ሳያዩት ሲወጣ፣ የአራት ቀን ሬሳ አልዓዘርን ሲያነሣ ተጨነቁ።

ስለዚህ ለሰው ልጅ ሁሉ የነጻነት ደብዳቤ የተጻፈበት መጽሐፍ የተባለው ዓለምን ሊያድን በአጭር ቁመት፣ በጠባብ ደረት ተወስኖ ከድንግል ማርያም የተወለደው፣ ደሙን አፍስሶ ሥጋውን ቆርሶ ዓለምን ያዳነው፣ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ “እንኪያስ እናንተ ልጆች ናችሁ እንጂ ባሮች አይደላችሁም” (ገላ.፳፯) በማለት የተናገረለት ነው። የዲያብሎስ ባሪያ ሆኖ የነበረው የሰው ልጅ ከባርነት ነጻ የወጣበት፣ አምላክ ወልደ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን መረዳት ይገባል።

፪. የመጽሐፉ ዓይነት

የጥንቆላ መጻሕፍት፣ ሳይንሳዊ መጻሕፍት፣ ልቦለድ መጻሕፍት፣ የታሪክ መጻሕፍት፣ ሌላም ሌላም መጻሕፍት ቢኖሩም ሊቁ ሊነግረን የፈለገው ግን የነጻነት ደብዳቤ የተጻፈበትን፣ ንጹሕና ቅዱስ የሆነውን መጽሐፍ ነው። “ለሰው ሁሉ ከመገዛት የነጻነት ደብዳቤ የተጻፈባት” የሚለውን ስንመረምር በመጽሐፉ ውስጥ ያለው መልእክት ነጻነት ነው። በሠሌዳዋ ላይ የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ራሱ ወልድ ሲሆን እርሱም የሰውን ሁሉ ነጻነት ያወጀ ነው።

ሊቁ ቅዱስ ቄርሎስ “እግዚአብሔርን አቡነ ብለን እንጠራው ዘንድ፣ በፍዳ የተያዘንበትን የቀደመ አባታች አዳምን ትተናል” (ድርሳነ ቄርሎስ ወጳላድዮስ ምስለ ተረፈ ቄርሎስ ምዕ.፲፩ ቁ.፳-፲) በማለት የገለጠው የቀደመው አዳም በፍዳ የተያዘንበት፣ ዳግማዊ አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞ ከተያዘንበት ዕዳ ነጻ የወጣንበት፣ የቀደመው አዳም ሞትን ያመጣብን፣ ዳግማዊ አዳም ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ሞትን ድል አድርጎ ሕይወትን ያደለን መሆኑን ያስገነዝባል። ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ “እንግዲህ በአንዱ ሰው በደል ዓለም ሁሉ እንደተፈረደበት፣ እንዲሁ ደግሞ በአንድ ሰው ጽድቅ ሰው ሁሉ ይጸድቃል። በአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደሆኑ እንዲሁ ደግሞ በአንድ ሰው መታዘዝ ብዙዎች ጸድቃን ይሆናሉ” (ሮሜ ፭፡፲፰) በማለት የገለጠው አስቀድሞ የተገለጠውን የሚያጎላ ቃል ነው። ስለዚህ ከሞት ወደ ሕይወት፣ ከሲኦል ወደ ገነት፣ ከባርነት ወደ ነጻነት የተሸጋገርንበት እውነተኛ፣ ቅዱስና ንጹሕ የነጻነት

መጽሐፍ ነው።

ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም እመቤታችንን ባመሰገነበት ውዳሴው “የአዳምንና የሔዋንን የዕዳ ደብዳቤያቸውን ቀደደላቸው” በማለት የተናገረውን ሊቃውንት በትርጓሜያቸው እንደሚነግሩን አዳምና ሔዋን በፈቃዳቸው ራሳቸውን የዲያብሎስ ባሪያ አድርገው የጻፉትን የዕዳ ደብዳቤ አንዱን በሲኦል አንዱን በማየ ዮርዳኖስ ጥሎት ይኖር ነበር። ዲያብሎስ በማየ ዮርዳኖስ የጣለውን ጌታ በተጠመቀ ጊዜ፣ በሲኦል የነበረውን ደግሞ በዕለተ ዓርብ በአካለ ነፍስ ወርዶ አጥፍቶታል። ስለዚህ የባርነት ደብዳቤያችንን ቀድዶ የነጻነት ደብዳቤያችንን ያወጀልን አካላዊ ቃል በአማናዊት ሠሌዳ በድንግል ማርያም ላይ ተቀርጾ ነውና በሊቁ አነጋገር የነጻነታችን ደብዳቤ ለተጻፈባት ማላፀን አንክሮ ይገባል በማለት መጽሐፉ ከሞት አካላት አንዱ አካል እግዚአብሔር ወልድ የነጻነት መጽሐፍ መሆኑን ገለጠልን።

፫. መጻፊያ ሠሌዳ

ሊተላለፍ የተፈለገው አሳብ መጽሐፍ ሲባል አሳቡ የሚሠፍርበት መጻፊያ ደግሞ ሠሌዳ ይባላል። የኢሳይያስን ትንቢት የተረጎሙ ሊቃውንትን ትርጓሜ ስንመለከት መጽሐፍ የድንግል ማርያም ምሳሌ መሆኗን ይነግሩናል። ስለዚህ ድንግል ማርያም መጽሐፍ ትባላለች። መጽሐፍ የሚባለው ሊተላለፍ የተፈለገውን አሳብና አሳቡ የሠፈረበትን ሠሌዳ አንድ ላይ አጠቃሎ በመሆኑ መጽሐፉ የእመቤታችን ምሳሌ ሲሆን በውስጡ ያለው መልእክት ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ነው። መጽሐፉ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ሲሆን ደግሞ መልእክቱ የሚሠፍረው በሠሌዳ ላይ በመሆኑ ሠሌዳዋ ድንግል ማርያም ስለሆነች በመጽሐፉ ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ ቃሉ የተጻፈባት ሠሌዳ ደግሞ ድንግል ማርያም ተብሎ ይገለጻል።

ድንግል ማርያም ሰማይና ምድር የማይወስነውን አካላዊ ቃል በኅቱም ድንግልና ፀንሳ በኅቱም ድንግልና የወለደች አማናዊት ሠሌዳ ናት። አባ ሕርያቆስ “ቅድስት ድንግልንም ለሁሉ ድንቅ የሚሆን የዕንጎን ነገር እንዲህ እያልን እንመርምራት፣ ድንግል ሆይ እሳተ መለኮት በሆድሽ ባደረ ጊዜ ፊቱ እሳት፣ ልብሱ እሳት፣ ቀሚሱ እሳት ነው፤ እንደምን አላቃጠለሽ? ሰባት የእሳት ነበልባል መጋረጃ በሆድሽ ውስጥ ወዴት ተዘጋጀ? ወዴትስ ተጋረደ? ከጎንሽ በቀኝ ነውን? ወይስ ከጎንሽ በግራ ነውን? ትንሽ አካል ስትሆኝ” (ቅዳሴ ማርያም) በማለት ከአእምሮ በላይ የሆነውን ምስጢር ይገልጻል።

አካላዊ ቃል የተጻፈባት ሠሌዳ የተባለች ለድኅነተ ዓለም ምክንያት የሆነች፣ ነቢዩ ኢሳይያስ “የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ እንደ ሰዶም በሆንን እንደ ገሞራም በመሰልን ነበር” (ኢሳ.፩፡፱) ብሎ የተናገረላት፣ እግዚአብሔር ዓለሙን ያድን ዘንድ በፈቀደ ጊዜ ድንቅ ምስጢሩና ልዩ የሆነው ጥበቡ የተገለጠባት፣ አምላክን በኅቱም ድንግልና ፀንሳ በኅቱም ድንግልና የወለደች ድንግል ማርያም ናት።

፬. ጸሐፊው

፭. አንክሮ

ሥላሴ በስም፣ በግብር፣ በአካል ሦስት ሲሆኑ በሥልጣን፣ በመለኮት፣ በአገዛዝ፣ ይህን ዓለም ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቶ በመኖሩ በመኖር ወደ አለመኖር በማሳለፍ፣ በፈቃድ እና ይህን በመሳሰለው ሁሉ አንድ ናቸው። ስለዚህ መጻሕፍት በተዘረዘሩት ሁሉ አንድ ከሆኑ ብለው አብ ላክ፣ ወልድ ተላክ፣ ቢሉም በሥላሴ ዘንድ ላኪና ተላኪ አለ ማለት አይደለም። በፈቃድ፣ በሥልጣን፣ በአገዛዝ በመለኮት እና በመሳሰለው ሁሉ አንድ ናቸውና። በፈቃዱ ወደ ዚህ ዓለም ለመጣው ለወልድ የአብም ፈቃድ ስለሆነ አብ ላክ ይባላል። ከዚህ በመነሣት የነጻነት ደብዳቤ ስለተጻፈበት መጽሐፍ ስንመለከት መጽሐፍ ካለ፣ መጻፊያ ሠሌዳና ጸሐፊ አለ ማለት ነው። ስለዚህ ጸሐፊው ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው አንድያ ልጁን በፈቃዱ ውረድ ተወለድ ያለው አብ ነው።

ይህን በተመለከተ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን አምልተውና አስፍተው ጽፈዋል። ሊቀ ዲዮስቆሮስ “በአባቱ ፈቃድ ወረደ፣ በማርያም ዘንድ እንግዳ ሆነ፣ በንጹሕ ድንግልና ስጋዎች እግዚአብሔር ተወለደ” ብሎ አካላዊ ቃል ወደዚህ ዓለም የመጣውና በሥጋ ማርያም የተገለጠው በባሕርይ አባቱ በአብ ፈቃድ መሆኑን ነግሮናል (ቅዳሴ ዲዮስቆሮስ)። ሊቀ ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴ ማርያም “አብ ከሰማይ ሆኖ አየ፣ እንዳንቺ ያለ አላገኘም፣ ስለዚህ አንድ ልጁን ወዳንቺ ላከው፣ ካንቺም ሰው ሆነ” በማለት በረቡዕ ውዳሴ ማርያም በግልጽ ነግሮናል።

ሊቀ አባ ሕርያቆስም ድንግል ማርያምን ባመሰገነበት ድርሰቱ “እግዚአብሔር አብ በሰማይ ሆኖ ምሥራቅንና ምዕራብን፣ ሰሜንንና ደቡብን፣ ዳርቻዎችንም ሁሉ በእውነት ተመለከተ፣ ተነፈሰ፣ አሻተተም፣ እንዳንቺ ያለ አላገኘም፣ የአንቺን መዓዛ ወደደ፣ ደም ግባትሽንም ወደደ፣ የሚወደውን ልጁንም ወዳንቺ ሰደደ” (ቅዳሴ ማርያም) በማለት አብን ላኪ ብሎ ይገልጻል። እንዲሁም “ነአምን አበ ፈናዌ ከመ አብ ውእቱ በህላዌሁ፣ ወነአምን ወልደ ተፈናዌ ከመ ወልድ ውእቱ በህላዌሁ፣ ወነአምን መንፈስ ቅዱስ ማሕየዌ ከመ መንፈስ ቅዱስ ውእቱ በህላዌሁ፣ ሠለስቱ ስም አሐዱ እግዚአብሔር፣ የላክ አብን በአነዋወሩ አባት እንደሆነ እናምናለን፣ የተላክ ወልድንም በአነዋወሩ ወልድ እንደሆነ እናምናለን፣ ማሕየዌ መንፈስ ቅዱስንም በአነዋወሩ መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ እናምናለን ሦስቱ ስም አንድ እግዚአብሔር ነው በማለት ምሥጢረ ሥላሴን ልንረዳ በምንችለው መንገድ አስረዳን።

በሊቃውንቱ የተነገረው ሁሉ በቅዱስ ወንጌል “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን እንዲያገኝ እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ቤዛ አድርጎ እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲህ ወደታልፍ። ዓለም በእርሱ ይድን ዘንድ ነው እንጂ በዓለም እንዲፈረድ እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዚህ ዓለም አልላከውምና” (ዮሐ.፩፡፲፮-፲፯) ተብሎ የተገለጠውን የበለጠ እንድንረዳው የሚያስችል ነው።

ምሥጢረ ሥጋዊ ወይም የአምላክ ሰው መሆን ሲነሣ ከአእምሮ በላይ የሚሆነውና እጅግ የሚያስደንቀው በሰው አስተሳሰብ ይሆናል ተብለው የማይታሰቡ በርካታ ነገሮች መከናወናቸው ነው። እሳት በጨርቅ አይጠቀለልም፣ ፍጡር ፈጣሪውን ማየት፣ መንካት፣ መሸከም፣ አይቻልም። ሊቀ ነቢያት ሙሴ ከባለሟልነቱ የተነሣ ላቀረበው ጥያቄ የተሰጠው መልስ “አይቶኝ የሚድን ሰው የለምና ፊቴን ማየት አይቻልም” የሚል ነበር (ዘፀ.፱፫፡፳)። ፈጣሪ ዓለማት እግዚአብሔር ወልድ በሥጋ ማርያም ሲገለጥ ግን አየነው። አባ ሕርያቆስ “ግሩም ውእቱ ዘኢይደፈር፣ በነቤነስ ትሑት ውእቱ፣ ልዑል ውእቱ ዘኢይትረከብ በነቤነስ አርአያ ገብር ነሥኦ፣ እሳት ውእቱ ዘኢይትገሥሥ ንሕነስ ርኢናሁ ወገሥሥናሁ በላዕነ ወሰተይነ ምስሌሁ፣ የማይደፈር ግሩም ነው፣ በእኛ ዘንድ ግን ትሑት ነው፣ የማይገኝ ልዑል ነው፣ በእኛ ዘንድ ግን አርአያ ገብርን ነሣ፣ የማይዳስስ እሳት ነው፣ እኛ ግን አየነው፣ ዳስነውም፣ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን፣” (ቅዳሴ ማርያም) በማለት ነገረን።

እናትነትና ድንግልና አብረው ሊሄዱ የሚችሉ ነገሮች አይደሉም። አንድ ሴት እናት ከተባለች ድንግል ልትሆን አትችልም፣ ድንግል ከሆነች ደግሞ እናት መሆን የምትችልበት ዕድል የለም። በድንግል ማርያም ግን እነዚህ ሁለቱ መስተጻርራን አንድ ላይ ተገልጠዋል። ሊቀ ቅዱስ ኤፍሬም ይህን ድንቅ ምሥጢር “ኦ ዝ መንክር ልደተ አምላክ እማርያም እምቅድስት ድንግል አግመረቶ ለቃል ኢቀደሞ ዘርዕ ለልደቱ፣ ወኢአማሰነ በልደቱ ድንግልናሃ” በማለት በሐሙስ ውዳሴ ማርያም እንደ ገለጠው እንረዳለን።

ልጅ ከእናቱ ሲቀድም፣ መቅደም ብቻ ሳይሆን ፈጣሪዎ ሲሆን፣ እናት ደግሞ የፈጣሪዋ ወላጅ ስትሆን ማየት ከዚህ በላይ የሚያስደንቅ ነገር የለምና ሊቀ ቅዱስ ኤፍሬም እንዲህ ያለውን ልዩ ምሥጢር “ኦ ለዘንቱ መንክር ልዑል ላዕለ ኩሉ ሕሊና። ብእሲት ወለደቶ ለእግዚአብሔር ቃል ዘከነ ሰብአ። ድንግል ወለደቶ ለገባሪሃ። ወለሊሁ ፈጠረ ወላዲቶ። ወእምኔሃ ነሥኦ ሥጋነ ዘውእቱ ፈጠረ” በማለት ያደንቃል (ሃ.አበ.፵፯፡፪)። ስለዚህ ሊቀ ለዚህ ነገር አንክሮ ይገባል አለ።

በአጠቃላይ በዚህ ጽሑፍ ለሰው ሁሉ ነጻነትን ያወጀው መጽሐፍ ቅዱመ ዓለም ዓለምን የፈጠረው፣ በኋለኛው ዘመን ዓለምን ሊያድን በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ በሥጋ ማርያም የተገለጠው አካላዊ ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የእግዚአብሔር ቃል የተጻፈበት ሠሌዳ ደግሞ አካላዊ ቃልን በጎቱም ድንግልና ፀንሳ በጎቱም ድንግልና የወለደች፣ ለዓለም ሁሉ ምክንያተ ድኅነት የሆነች ድንግል ማርያም ናት። የመጽሐፉ ጸሐፊ ዓለም ይድን ዘንድ አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለምን እንዲሁ የወደደ በማለት የገለጠው የባሕርይ አባቱ አብ ነው። ለዚህ ድንቅና ከአእምሮ በላይ ለሆነው ምሥጢረ ሥጋዊ፣ ነገረ ድኅነት አንክሮ፣ ምስጋና ይገባልና አስቀድሞ አምኖ መቀበል ከዚያም ይህን ላደረገ እግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብ ይገባል። አምላካችን ከበረከተ ልደቱ ያሳትፈን። አሜን!!!

እኩልታም ቢሆን እስጥሃለሁ በማለት ቃል ገባለት። ቅዱሱም ይህንን አልፎልገም። የምፈልገው ከእኔም አስቀድሞ፣ ከእኔም በኋላ ተማርከው ሀገርህ የገቡትን ክርስቲያኖች ፈትተህ የምትሰጠኝ ከሆነ ልጅህን ላስነሣለህ አለው። ንጉሡ የተጠየቀው ነገር በጣም ቀላል ጉዳይ ስለነበረ ሳይቀማማ የቅዱሱን አባት ጥያቄ ተቀበለው። ቅዱሱም ልጁን አስነሣለት። ንጉሡም በገባው ቃል መሠረት ማርኮ የወሰዳቸውን ክርስቲያኖች ሁሉ ፈትቶ ሰጥቶት ይዟቸው ወደ ሀገሩ ተመለሰ (ተስፋ ገብረ ሥላሴ ትርጓሜ ወንጌል ዘማቴዎስ፣ ፲፱፻፹፰፣ ፲፱፻፲፱)።

በትርጓሜ ወንጌል የተጠቀሰው ታሪክ የሚያስገነዝብን በሃይማኖት የሚመስሉን ወገኖቻችን በደረሰባቸው ችግር ምክንያት ሀገር ለቀው ሲሰደዱ፣ በባርነት ተሸጠው አሕዛብ ይኖሩበት ወደ ነበረ ሀገር ሲሄዱ መታደግ የሚገባን መሆኑን ነው። እንደ ቅዱሱ አባት ራሳችንን አሳልፈን ለመስጠት የሚያስችል መንፈሳዊ ጥበባት ባይኖረንም ካለን ከፍለን ለተቸገሩ ወገኖቻችን መስጠት ከሚጠበቅብን ክርስቲያኖች ትሩፋት ትንሹ ነው። እስከ ሞት ድረስ የተቸገሩትን በመርዳት መታደግ፣ ሰውን ሁሉ መውደድ እንደሚገባን የተገለጠው ለራሳችን ከሚያስፈልገን ቀንሰን ሌሎችም እንደሚያስፈልጋቸው አምነን እንድንረዳ ነው።

የሰማነውን በተግባር በመግለጥ

በዚህ የመከራ ዘመን ሀገር ለቀው ለተሰደዱ፣ በችግር አሸክላ ታስረው ለሚሠቃዩ፣ ረሀብና ገዘን ተጨምሮባቸው ለሚሠቃዩ ወገኖቻችን ያልደረስን መቼ ልንደርስላቸው ነው? የትሩፋት ተግባር ለመፈጸም የተነሡ ሰዎች ለራሳችን ይቅርብን ብለው ወገናቸውን ሲያስቀድሙ እኛ ደግሞ ቢያንስ ካለን በማካፈል ለወገን አላችታነታችንን እናረጋግጥ። በዘመናችንም እኑ ቅዱስ እንደ ፈጸመው ያለ መልካም ተግባር በመፈጸም ላይ የሚገኙ አባቶች መኖራቸውን የሚገልጠው ብፁዕ አቡነ ቂርሎስን ጨምሮ ሌሎች ሦስት ሊቃነ ጳጳሳት የፈጸሙት ተግባር ነው።

“የሰሜን ወሎ ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ ብፁዕ አቡነ ቂርሎስ ታማሚ መሆናቸውን የማያውቅ ክርስቲያን የለም። ከአንድ ወር በፊት መድኃኒት አልቆባቸዋል ተብሎ በማኅበራዊ ብዙኃን መገናኛ ተነግሮ ስለነበር ክርስቲያኖች ሁሉ የከፋ ችግር ይገጥማቸዋል ብለው ሰግተው ነበር። በዙም ሳይቆይ መድኃኒቱ ተገዝቶ ተሰጣቸው ተብሎ በመነገሩ ጭንቀቱ ወደ እጩይታ ተቀየረ። ስለ ብፁዕነታቸው ሰሞኑን የሰማነው ግን በጣም የሚያስገርም ተግባር ነው። ብፁዕነታቸው የሁሉ አባት ተብቶ የሚመጣልኝን መድኃኒት ለራሴ ብጠቀመው ታማሚ ልጆቼ ሲሠቃዩ ማየት ሊሆንብኝ ነው። የሁሉ አባት ተብቶ ይህን ማድረግ እንዴት ይቻላል? የመንፈሳዊ ልጆቼን ጭንቀት ከማይ ሕመሙን ልቻለው ብለው የሚመጣላቸውን መድኃኒት ለሌሎች እየሰጡ እርሳቸው በሕመም እየተሠቃዩ መሆኑን ስምተናል። ተግባራቸው እንደ እርሳቸው ያሉ አባቶችን ያላሳጣንን አምላክ እንድናመሰግን የሚያደርግ ነው።

የሰሜን ወሎና የከሚሴ አህጉረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ የሆኑት አቡነ ኤርምያስም ክርስቲያኑንም፣ ሙስሊሙንም እያጽናኑ

ለክርስቲያኑም ለሚስሊሙም ገንዘብ ሰጥተው የሚሰዱ አባት ናቸው። ገንዘብ ላጣው ሁሉ ያላቸውን እየሰጡ ለተቸገረ የሚረዱት ሃይማኖትን ምክንያት አድርገው ሳይሆን ሰው መሆንን አስቀድመው በጎ ነገር ማድረጋቸው ግሩም ያንተ ሥራ ያሰኛል። የሌሎችን መንጠቅ ባህል በሆነበት ዘመን ያለውን ሰጥቶ ባዶ እጅን መቅረት የሚያስገርም ክርስቲያኖች ትሩፋት መሆኑን የእኒህን አባቶች ተግባር ዓይቶ መረዳት ይቻላል።

የዋግ ክምራ ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ ብፁዕ አቡነ በርናባስ መከራ በበላባት በዚህ ዘመን ሕዝባቸውን በማጽናናት፣ ሰው ሁሉ ተፋቅሮ በመኖር ተካፍሎ እንዲበላ ሲያደርጉ ከርመዋል። ለወገን መድረስ ማለትም እንዲህ ዓይነቱ ተግባር ነው። ለተቸገረ ሕዝባቸው ተስፋ የሆኑትን ብፁዕ አቡነ በርናባስን፣ ለክርስቲያኑም ለሙስሊሙም ምክር ብቻ ሳይሆን ገንዘብ እየሰጡ የሚያጽናኑትን የብፁዕ አቡነ ኤርምያስን፣ የሚመጣላቸውን መድኃኒት ለባሰባቸው ሰዎች ሰጥተው በሕመም የሚሠቃዩትን የብፁዕ አቡነ ቂርሎስን፣ ሕዝቤ የሚደርስበትን መከራ አብሬው ሆኜ እቀበላለሁ ብለው የሲኖዶስን ስብሰባ አቋርጠው መሄዳቸውን የሰማነውን የአረጋዊውን የብፁዕ አቡነ አትናቴዎስን ተግባር በቃላት አሳክቶ መናገር አይቻልም። የእነዚህን አባቶች ተግባር የገለጥነው ሌሎች የሠሩትን እየተናገርን እንድንኖር ሳይሆን እነርሱን አብነት አድርገን እንድንሠራ፣ በሰው ከመኖረድም እንድንታቀብ ነው።

ችግራችንን መርዳት የሚኖረው ጠቀሜታ

በጦርነትም ሆነ በሌላ ምክንያት ቀያቸውን ለቀው የተሰደዱትን፣ በልዩ ልዩ ምክንያት ለችግር የተጋለጡትን ወገኖች የቋንቋም ሆነ የመልክክ ምድር ወሰን ሳናደርግ ለተቸገረ ሁሉ መርዳት ከክርስቲያኖች ሁሉ የሚጠበቅ በጎ ተግባር ነው። ይህም በቅዱስ ወንጌል “እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን እንግዲህ በምን ይጣፍጣል? እንግዲህ የሚጠቅመው የለም። ሰዎች አውጥተው ይጥሉታል። በእግራቸውም ይረገጡታል እንጂ። እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤ በተራራ ላይ የተሠራች ከተማ መሰወር አይቻላትም” ተብሎ የተነገረው ለክርስቲያኖች ነው።

ክርስቲያንነታቸው አልጫውን ዓለም ማጣፈጥ፣ ጨለማውን ዓለም ማብራት ሲገባው ገብር ሆካይ እንዳይሆኑ መጠንቀቅ ይገባል። የክርስቲያኖች ብርሃንነትና የምድር ጨው መሆን የሚገለጠው ሠርተው ራሳቸውን ከመቻል ዐልፈው ለሌላቸው ወገኖቻቸው ሰጥተው ችግራቸውን ማቃለል ሲችሉ፣ ሕይወታቸው እንድትቀጥል ምክንያት ሲሆኑ ነው። ገንዘብ፣ ዕውቀት፣ ጥበብም ሆነ ለተቸገሩ ሰዎች የሚያስፈልጋቸው ሌላ ነገር ያላቸው ሰዎች ለሌላቸው መስጠት ሲችሉ የክርስቲያኖች ቍጥር እንዳይቀንስ ከማድረግ በተጨማሪ ለንፋሳችንም አርአያ ይሆናሉ። የተቸገሩ ሰዎችን መርዳት የሚኖረውን ጠቀሜታ በሁለት መንገድ ማየት ይቻላል። የመጀመሪያው ለተረጅዎች የሚኖረው ጠቀሜታ ሲሆን ሁለተኛው ለረጅዎች የሚኖረው ጠቀሜታ ነው።

ለተረጅው የሚኖረው ጠቀሜታ

ሰዎች ለመከራ በተጋለጡበት ዘመን የተቸገሩትን መርዳት ለተረጅዎች የሚኖረውን ጠቀሜታ በቃላት አሳክቶ ማጠናቀቅ አይቻልም። የመጀመሪያው ጠቀሜታ ተፈናቃዮችን ወይም ተጎጂዎችን ከጎናችሁ አለን በማለት ተስፋቸው እንዲለመልም ማድረግ ነው። ዙሪያው ገደል ለሆነባቸው ወገኖቻችን ተስፋ መፈንጠቅ የሚያስገኘውን የአእምሮ ርካታ ምን ቋንቋ ይገልጠዋል? የተረጅዎችን የሕይወት መስመር ለመለወጥ የሚኖረው ጠቀሜታም ከፍተኛ ነው። ሰውን በዚህ ዓለም ከሚያጽናኑት ዋና ዋና ነገሮች አንዱ ተስፋ በመሆኑ ገንዘብ አውጥተን የሚያስፈልጋቸውን ስናሟላባቸው ብቻ ሳይሆን አይሟሉት ብለን ስናጽናናቸው የተቸገሩ ወገኖቻችን ተስፋ ይለመልማል።

ለረጅዎች የሚኖረው ጠቀሜታ

ለተፈናቀሉ ወገኖች ርዳታ ማድረግ ለርዳታ አድራጊዎች ከሚኖረው ጠቀሜታ ቀዳሚው “እናንተ የአባቴ ቡሩካን ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ትወርሱ ዘንድ ኑ፤ ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼም አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳም ሆኑ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገፍ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜም ጎብኝታችሁኛልና” የሚለውን አምላካዊ ቃል መስማት ነው (ማቴ.፳፭፡፱፬-፱፮)።

ለክርስቲያኖች ይህን የሚያጽናና ቃል ከመስማት በላይ ምን የሚያስደስተን ነገር አለ? ንፋግ የነበሩ ብዙ ሰዎች በተደረገላቸው መልካም ተግባር ተስበው ገንዘባቸውን ብቻ ሳይሆን ራሳቸውንም ሰጥተዋል። ይህን ለመረዳት መጽሐፈ ስንክሳርንና የቅዱሳንን ገድል ማንበብ ይገባል።

ማኅበረ ቅዱሳን ለተፈናቃዮች ድጋፍ ባደረገበት ወቅት

ተስፋቸው መለምለም ብቻ ሳይሆን ተፈናቃዮች በደረሰባቸው መከራ ምክንያት በረሀብ እንዳያልቁ ያደርጋል። ልጆቻቸው ተርቤ ሲያለቅሱባቸው ተስፋ ቆርጠው አምላካቸውን እንዳይክዱና ሃይማኖታቸውን እንዳይለውጡም ያደርጋል። እየተራሱ ለማስተማር መሞከር ለራብው ሰው ሃይ እሳት ሙቅ እንደማለት ነውና። እንዲህ ብናደርግ ላይቀበሉን ስለሚችሉ ችግር የገጠማቸው ሰዎች እንዴት ችግሩን ወደ መልካም አጋጣሚ መቀየር እንደሚችሉ፣ ሠርተው እንዲለወጡ ሊያነቃቃቸው ይችላል። ተፈናቃዮች ዕድሜ ልካቸውን በሰው ድጋፍ ላለመኖርና ሠርተው ተለውጠው ራሳቸውን በመቻል ሌሎችን እንዲረዱ ተግባራዊ ትምህርት ያገኙበታል።

የተደረገላቸው መልካም ተግባር ልቡናቸውን ነክቶት ገንዘባቸውን በመስጠት አልረካ ብለው ራሳቸውንም ዐሳልፈው የሰጡ ሰዎች ብዙ ናቸው።

በተለምዶ ማርያም ታሪኩን የምናነበው ሲላን ከፍጹም ንፋግነት ወደ ፍጹም ርኅራኄ የተመለሰው ጓደኛው ስለእርሱ ለተቸገሩ ወገኖቹ ስለመጸወተለት ነበር። መልካም ማድረግ የሚገለጠው ለተቸገሩት ወገኖቻችን በመድረስ በመሆኑ የሲላን ጓደኛ ባለጸጋ ከነበረው ወዳጁ ተቀብሎ በገንዘብ የተቸገሩትን ረዳበት። አምላካችን እግዚአብሔር ደግሞ የገንዘቡን ባለቤት ልቡና ለውጦ የተሰጠው አላረካኝም በማለት ያለውን ሁሉ ለተቸገሩት አከፋፍሎ እግዚአብሔርን ብቻ ከያዘኩ ይበቃኛል ብሎ በድህነት ኖሯል (ተለምዶ ማርያም)። በዚህ ዘመን የምንገኝ ክርስቲያኖች

የተጠየቅነው ያለንን ሁሉ እንድንሰጥ ሳይሆን የምንችለውን እንድናደርግ ነው። የተቸገሩትን መርዳት ሰማያዊ ዋጋ ከማስገኘት በተጨማሪ የመንፈስ ርካታም ይሰጣል። ሌላውን ለማስተማርና ለማነቃቃት ጠቀሜታ ይኖረዋል። በቃል ብቻ ከመናገር የተግባር ሰው መሆንና ክልብ ለተቸገሩ ማዘንንም ይገልጣል። ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የተቸገሩ ሰዎችን በመርዳት ተስፋቸውን ስታለመልም ኖራለች። የድርጅቱን ትተን በቅርብ ያደረገችውን በአጭሩ እናቀርባለን።

የተቸገሩትን በመርዳት ቤተ ክርስቲያን

ያከናወነችቸው ተግባራት

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የተቸገሩትን መርዳት የጀመረችው ዛሬ አይደለም። ባቋቋመችው ልማት ኮሚሽን በኩል ዘር፣ ሃይማኖት፣ ቋንቋ፣ አካባቢ እና ሌላም ነገር ምክንያት ሳታደርግ ለሰው ልጅ ሁሉ ስትረዳ ኖራለች። ትምህርት ቤት በመክፈት፣ ለተራሮች የዕለት ምግብ በመርዳት፣ ንጹሕ የመጠጥ ውኃ እንዲያገኙ ስታደርግ ኖራለች። ለኔ ፳፪ ቀን ፳፻፲፪ ዓ.ም የተፈጸመውን የአርቲስት ሀጫሉ ሁንዴሳን ግድያ ምክንያት በማድረግ በክርስቲያኖች ሞት፣ ስደት፣ መፈናቀል፣ የንብረት ዘረፋ በተፈጸመባቸው ጊዜ ቀድሞ የደረሰችላቸው ቤተ ክርስቲያን ነበረች።

በሀገር ውስጥም ሆነ በውጭ ሀገር የሚኖሩ ክርስቲያኖች በመሰባሰብ በአህጉረ ስብከታቸው አማካኝነት የተጎዱ ወገኖቻቸውን በመርዳታቸው ፈራርሰው የነበሩ የክርስቲያኖች የንግድ ተቋማት እንዴት ተመልሰው እንደ ተቋቋሙ ዝዋይን፣ ሻሸመኔንና ሌሎች ከተሞችን ሄዶ ማየት ይቻላል። በወቅቱ ከጠቅላይ ቤተ ክርስቲያን ጀምሮ እስከ አጥቢያ ድረስ የተጎዱትን ለመርዳት በመሞከሩ የብዙ ሰዎችን ተስፋ ማለምለም ተችሏል። ባለፈው ዓመት የተቀሰቀሰውን ጦርነት ተከትሎ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በትግራይ ብሔራዊ ክልላዊ መንግሥት ለሚገኙ ወገኖቻችን ርዳታ አድርጋለች። ልዑክ በማሰማራት ተዘግተው የነበሩ ባንኮች አገልግሎት መስጠት ሲጀምሩ ለተጎደዎች እንዲደርስ በማለት ገንዘብ ልካለች።

ኢትዮጵያውያን በተፈናቀሉ፣ ቀያቸውን ለቀው በተሰደዱ ጊዜ አንዳንድ አህጉረ ስብከት ስደተኞች በሚገኙበት ቦታ ሄደው ተፈናቃዮችን ረድተዋል። ለአብነት ያህል ስሜን ሸዋ ሀገረ ስብከት በወሎ ለሚገኙ ተፈናቃዮች፣ ባሕር ዳር ሀገረ ስብከት በመተክል ለሚገኙ ተፈናቃዮች እና ከዋግ ክምራ ተፈናቅለው በባሕር ዳር ለሚገኙ ወገኖቻችን ሃይማኖት፣ ቋንቋና ዘር ሳይመርጡ ርዳታ አድርገዋል።

በቤተ ክርስቲያን ሥር የተቋቋሙ ማኅበራትን፣ ክርስቲያን ባለሀብቶችን፣ ታዋቂ ግለሰቦችን በማስተባበር ወገኖቻችን ድጋፍ እንዲደረግላቸው የማድረግ ተግባር ተጠናክሮ መቀጠል የሚኖርበት እኛ ተደስተን እየኖርን ወገኖቻችን በመከራ መኖር

ስለሌለባቸው ነው። ችግራቸው ጊዜ የሚሰጥ ባለመሆኑ ድጋፍ በተደራጀ እና በተጠናከረ መንገድ እንዲቀጥል ማድረግ ይገባል። ከዚህ በተጨማሪ በተፈናቃዮች ላይ የደረሰው ሥነ ልቦናዊ ስብራት እንዲጠገን መሥራትም ከቤተ ክርስቲያን የሚጠበቅ ተግባር ነው።

ችግሩ አሳሳቢ በመሆኑ ችግሩን አጥንቶ የሚያቀርብ፣ ለተፈናቃዮች የሚያስፈልጉ ነገሮችን የሚያሰባስብ፣ ለተጎደዎች ወስዶ የሚያደርስ እና ተፈናቃዮች በቋሚነት ራሳቸውን የሚችሉበትን መንገድ የሚያመለክት ኮሚቴ ሰሞኑን በጠቅላይ ቤተ ክርስቲያን መቋቋሙ መልካም ነው። ከደረሰው ችግር አንጻር የዘገየ ቢሆንም የተቋቋመው ኮሚቴ ሥራውን በቶሎ በመጀመር ለተጎደዎች እንዲደርስላቸው ማገዝ ያስፈልጋል። የሚሰበሰበው ድጋፍ ለችግር ለተጋለጡት ወገኖቻችን ሁሉ ያለምንም ልዩነት እንዲደርስ መሥራትም ጊዜ የማይሰጠው ተግባር ነው።

ማኅበረ ቅዱሳን ለተጎደዎች ያበረከተው

ማኅበረ ቅዱሳን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የሰጠችውን ኃላፊነት በመወጣት የወገን ደራሽነቱን በተግባር በመግለጥ ላይ መሆኑ ይታወቃል። በአገራችን በተከሠተው ችግር ምክንያት የተፈናቀሉ ወገኖቻችንን ለመርዳት ኮሚቴ በማቋቋም ለተፈናቃዮች የሚያስፈልጋቸውን ግብአት በማሰባሰብ በማድረስ ላይ ነው። ለተፈናቃዮች ርዳታ ካደረሰባቸው አካባቢዎች መካከል ምሥራቅ ሐረርጌ፣ ምዕራብ አርሲ፣ ግልገል በለስ፣ ቻግሊ፣ ደሴ፣ ሸዋ ሮቢት፣ ደባርቅ፣ ጭና፣ እብናት፣ ወሊሶ፣ ትግራይ፣ ደብረ ብርሃን ተጠቃሽ ናቸው። ኮሚቴው ከክርስቲያኖች ያሰባሰባቸውን ግብአቶች በተጠቀሱት አካባቢዎች ለሚገኙ ተፈናቃዮች ማድረሱ ብዙ ጠቀሜታ አለው። ገንዘብ፣ እህል፣ ልብስ፣ የምግብ ማብሰያ ቁሳቁሶችን ማድረሱ ሌሎችም መልካም እንዲያደርጉ ምክንያት ይሆናል። እንዲህ ዓይነቱ ተግባር ማኅበረ ቅዱሳን እንዲህ አደረገልን ብለው ተስፋቸው እንዲለመልም ያደርጋል።

በአጠቃላይ ለተፈናቃዮች ርዳታ ማድረግ የወገኖቻችን ሕይወት እንዲቀጥል ማድረጉን በመረዳት ለተግባራዊነቱ መሸቀዳደም ይገባል። ክርስቲያኖች ለተፈናቀሉ ወገኖቻችን እንድረስላቸው የምንለውም ትናንት ለሰው ይተርፉ የነበሩ በመሆናቸው ነው። ሀብታም የነበሩት በቅጽበት ባዶ እጃቸውን ሲቀሩ፣ ለዘመናት የኖሩበትን ቦታ ለቀው ሲሰደዱ የሚደርስባቸውን ኅዘን በእኔ ቢደርስስ ብለን አስበን የምንችለውን ሁሉ ማድረግ ከክርስቲያኖች ሁሉ ይጠበቃል። በእንዲህ ዓይነት ያልታሰበ አደጋ ወገኖቻችን ገንዘባቸውን፣ ሕይወታቸውን፣ ዘመዶቻቸውን፣ ልጆቻቸውን ሲያጡ በቃል ከማጽናናት በተጨማሪ የሚያስፈልጋቸውን ማሟላት ከክርስቲያኖች የሚጠበቅ ሃይማኖታዊ፣ ምግባራዊና ምራላዊ ግዴታ መሆኑን መረዳት ይገባል።

አርአያነት ተግባር በመሥራት

ቢኒያም ወልዱ

የተከበራችሁ አንባቢያን የዚህን ጽሑፍ የመጀመሪያ ክፍል ባለፈው ዕትም ማስነበባችን ይታወቃል። ቀጣዩንና የመጨረሻውን ደግሞ እንደሚከተለው አቅርቦናለሁ።

የእግዚአብሔር ሰዎች በሥራቸው ጉንዳንን ይመስላሉ። የሚችሉትን ብቻ ሳይሆን መሥራት የሚኖርባቸውን ሁሉ በመሥራት ሠርተው ያገኙትን ለኔ ብቻ ይሁን ብለው አያስቀምጡትም። እንደ ኖኅ በእምነት እየሠሩ ራሳቸውንና ቤተሰባቸውን ዓለምና ፍጥረትን በመላው ከጥፋት ይታደጋሉ። የትጉህ ሠራተኛ ምሳሌ የሆኑትን ጉንዳዮች ሥራ ከማይወዱ ሀኪቶች ጋር እያነጻጸረ ቅዱስ መጽሐፍ “አንተ ታካች ወደ ገብረ ጉንዳን ሂድ። መንገድዎንም ተመልክተህ ጠቢብ ሁን። አለቃና አዛዥ ገዢም ሳይኖራት መብልዎን በበጋ ታሰናዳች፤ መኖሪያም በመክር ትሰበስባለች፤ አንተ ታካች እስከመቼ ትተኛለህ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነሣለህ? ጥቂት ትተኛለህ፤ ጥቂትም ታንቀላፋለህ፤ ትተኛም ዘንድ ጥቂት እጅህን ታጥፋለህ፤ እንግዲህ ድህነት እንደ ወንበዴ፤ ችጋርህም ሰይፍ እንደ ታጠቀ ሰው ይመጣብሃል” (ምሳ.፮፣፮-፲፩)።

የትጋት ተምሳሌት ተደርገው የተጠቀሱት ጉንዳዮች ሕይወታቸውን የሚመሩበት አራት የሥራ መመሪያዎች አሏቸው። የመጀመሪያው የሚፈልጉትን ነገር ለማግኘት የመንገድ ርቀት፣ የወንዝ ሙላት የማያገዳቸው መሆኑ ነው። ተስፋ ሳይቆርጡ ዳገት ወጥተው፣ ቁልቁለት ወርደው ለራሳቸውና ለመንጋቸው ምግብ ይሰበስባሉ። ሁለተኛው በጋ ላይ ሆነው ምግባቸውን ለማግኘት እንዳይችሉ እንቅፋት የሚሆኑ እንደ ነፋስና ዝናብ ያሉ ክሥተቶች የሚፈጠሩበትን የክረምት ወራት ያስባሉ። ስለዚህም የክረምት ምግባቸውን በበጋ ወራት ይሰበስባሉ። ሦስተኛው ምግብ በማይሰበስብበት በክረምት ጊዜ በበጋ በሠሩት ቤታቸው ውስጥ ሆነው በበጋ የሰበሰቡትን እህል እየተመገቡ መጪውን በጋ ተስፋ ያደርጋሉ። በበጋው ትጋታቸው ስለሚተማመኑም በክረምት ወራት ሌሎችን ፍጥረታት የሚያጋጥመው ችግር አይደርስባቸውም።

አራተኛ ነገር ጉንዳዮች ሁል ጊዜም የሚሠሩት የሚያስፈልጋቸውን ያህል ብቻ ሳይሆን የሚችሉትን ሁሉ ነው። ከእነዚህ ትጉሃን ፍጥረታት የሚፈልጉትን ለማግኘት የሚችሉትን ሁሉ ጥረት ማድረግን፤ መሥራት በሚችሉበት ምቹ ጊዜም፣ መሥራት በማይቻልበት ጊዜም የሚያስፈልገውን ጭምር ለማሟላት በሚያስችል መልኩ በትጋት መሥራትን፤ መሥራት በማይቻልበት ጊዜም በምቹው ጊዜ የሰበሰቡትን እየተጠቀሙ ምቹውን ጊዜ ተስፋ ማድረግን፤ አቅም የፈቀደውን ሁሉ በመሥራት የሚያስፈልገንን ብቻ ሳይሆን ለትውልድ እንዲተላለፍ የምንችለውን ያህል መትጋትን እንማራለን።

በጋ ላይ ሆነው ምግባቸውን ለማግኘት እንዳይችሉ እንቅፋት የሚሆኑ እንደ ነፋስና ዝናብ ያሉ ክሥተቶች የሚፈጠሩበትን የክረምት ወራት ያስባሉ። ስለዚህም የክረምት ምግባቸውን በበጋ ወራት ይሰበስባሉ። ሦስተኛው ምግብ በማይሰበስብበት በክረምት ጊዜ በበጋ በሠሩት ቤታቸው ውስጥ ሆነው በበጋ የሰበሰቡትን እህል እየተመገቡ መጪውን በጋ ተስፋ ያደርጋሉ። በበጋው ትጋታቸው ስለሚተማመኑም በክረምት ወራት ሌሎችን ፍጥረታት የሚያጋጥመው ችግር አይደርስባቸውም።

አዳም በመጀመሪያ ይመገብ የነበረው እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀለትን ነበር። ከዚያ ግን ሥራን ስላስተማረው እየሠራ ራሱንና ቤተሰቡን መመገብ የሚችልበትን ኃላፊነት ተቀበለ። ሥራ በሰውና በሌሎች ፍጥረታት መካከል ያለውን ልዩነት ማሳያ ነው። ቅዱስ ዳዊት በእንስሳትና በሰው መካከል ያለው ልዩነት ተግባር መሆኑን “የአንበሳ ግልገሎች ለመንጠቅ ይጮኻሉ፤ ከእግዚአብሔር ምግባቸውን ይሻሉ፤ ፀሐይ ስትወጣ ይሰበሰባሉ፤ በየዋሻቸውም ይተኛሉ፤ ሰው ወደ ተግባሩ ይሰማራል፤ እስኪመሽም ድረስ ሲሠራ ይውላል” በማለት የገለጠው መሥራት እንደሚገባ የሚያስተምር ቃል ነው (መዝ. ፻፫፣ ፳፪)። ሰው ወደ ተግባሩ መሰማራቱ የተገለጠው ሥራ የሕይወቱ መሠረት በመሆኑ ነው።

ከገዳማውያን ከሚጠበቀው ነገር አንዱ ተግባረ እድ መሆኑ የሰው እጅ እንዳያዩ ሲያደርግ በሌላ በኩል ደግሞ ራስን ለመቻል፣ ሰይጣን ከሚያስነሣው ፈተና በመከለል ከፍጹምነት ለመድረስ ያግዛል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በማንም ላይ ሽክም ላለመሆን አብረውት የነበሩትን ክርስቲያኖች ጭምር ድንኳን እየሰፋ ማስተዳደሩ ክርስቲያኖች ሁሉ አብልጠን በመሥራት ማኅበራዊ ሕይወትን ማጣፈጥ የሚጠበቅብን መሆኑን የሚያስገነዝብ ነው። ሰው መሥራት የሚገባውም እስከ ምሽት መሆኑ ተገልጧል። እስከ ምሽት ማለት ጉልበት እስከሚዝል መሥራት የሚገባ መሆኑን ያስረዳል። እስከ ምሽት ካልሠሩ ሥራ ፈት መሆን ይመጣል፤ የሰውን እጅም መመልከት ይከተላል።

አበው “ቀን ለሠራዊት፣ ሌሊት ለአራዊት” በማለት እንደሚናገሩት የአንበሳ ደቦሎች ምግባቸውን ከእግዚአብሔር ሽተው ለመንጠቅ የሚወጡት በሌሊት ሲሆን ወደ መኖሪያ ዋሻቸው የሚሰበሰቡትም ፀሐይ ስትወጣ ነው። የብርሃን ልጆች የሆኑ ሰዎች ግን ምግባቸውን ሠርተው የሚያገኙ ስለሆነ ከፀሐይ መውጨያ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ ባለው ጊዜ ውስጥ በሥራ ተጠምደው ይውላሉ። “በእጃችሁ ሥራ ተመገቡ እንጂ ቅሚያን አትመጁት” ተብለዋልና (መቃ. ፭፣ ፲፪)። ሌሎችም የተግሣጽ መጻሕፍቶችን ስለ ሥራ “ተግባር መፍታት እንቅልፍ ታመጣለች፤ የታካች ነፍስ ትራባለች” ይላሉ። ይህም ሥራ መፍታት ለድህነት መዳረጉን የሚያስገነዝብ ቃል ነው (ምሳ. ፲፱፣ ፲፭)።

ድሃ ማድረግ ብቻ ሳይሆን አእምሮን በማደገዝና ሰውነትን በማፍዘዝ እርጅና እንዲመጣ፣ ሰውነትም በቀላሉ በበሽታ እንዲጠቃ ያደርጋል። ሌሎችን በመርዳት ከሚገኘው ደስታ በመራቅ ድሃ መሆኔን እያወቁ ሳይሰጡኝ ብሎ የሰው እጅ ማየትን ያስከትላል። ይህን ጉዳይ የበለጠ የሚያጎላው “ታካች ሰው በብርድ ምክንያት አያርስም፤ ስለዚህ በመክር ይለምናል”፤ “ምድርን የሚያርሳት፣ የሚቆፍራት ሰው የእህሉን ክምር ያበዛል” ተብሎ የተነገረው ይፈጸምበታል (ምሳ. ፳፣ ፱፣ ሲ.ራ. ፳፣ ፳፰)። መጽሐፍ አለመሥራት የሚያስከትለውን ጉዳት ገልጦ መሥራት የሚያስገኘውን ጥምቅ ማሳየቱ ሳንታክት እንድንሠራ ለማትጋት ነው።

በቅዱስ ወንጌል ሲወቀስ በሚኖረው ገብር ሆይና በአንጻሩም ሲወደስ በሚኖረው ገብር ኄር መካከል ልዩነት የተፈጠረው ወጥቶ ወርዶ በመሥራትና ባለመሥራት ነው። በተሰጠው መክሊት ሳይሠራበት የቀበረው ገብር ሆይ መክሊቱ ተነጥቆ ለገብር ኄር የተሰጠው ሥራ ጠል በመሆኑ ነው። “ከሞተ በኋላ አይመለስምና ለሞተ ሰው ታለቅስለት ዘንድ አግባብ ነው። ከመሞቱ መኖሩ ይከፋልና፤ ለሰነፍ ሰው ግን በሕይወቱ ሳለ አልቅስለት” (ሲ.ራ. ፳፣ ፲) ተብሎ የተገለጠውም ከሰዎች ጋር ስንኖር ሠርተን አርአያ እንድንሆን እንጂ የሰው እጅ እንድናይ አይደለም። ገብር ሆይ የተወቀሰው ባለመሥራቱ ብቻ ሳይሆን ሰዎችን ሠርቶ ለመርዳት የሚመቀኝ በመሆኑ ጭምር መሆኑ የሚያስረዳን በማኅበራዊ ሕይወታችን ታካች ሆነን በእኛ ምክንያት አምላካችን እንዳይሰደብ ነው።

የማይታየው በልቡናችን ያለው፤ ለሰዎች ብቻ የተሰጠው ሃይማኖታችን የሚገለጠው በሥራ ነው። ላለው ሁሉ ይጨመርለታል ማለት መልካም መሥራት ለተሰጠው፣ ደግነትን ገንዘብ ላደረገ ሰው በረከት በበረከት ላይ ይጨመርለታል ማለት ነው። ለገብር ኄር የተደረገለትም እንዲህ ነው። ስንሠራ እግዚአብሔር ስለሚቀርብን በረከት የምናገኘውን ያህል ሥራ ፈትተን ስንቀመጥ ደግሞ ከመደብደብታችን በተጨማሪ አእምሯችን የሰይጣን ማጎደር ይሆናል። እንኳን የእኛን ልንሰጥ ቀምተን ለመብላት ያምረናል። እንዲህ ስናደርግ ደግሞ ማኅበራዊ ሕይወታችን ይናጋል። ሰላማችን ይደፈርሳል።

ቅዱስ ጳውሎስ በምእመናኑ ስንፍና እግዚአብሔርና ቤተ ክርስቲያን እንዳይሰደቡ የተሰሎንቁ ሰዎችን «ነገር ግን ወንድሞች ሆይ ከፊት ይልቅ ልትበዙ፣ በጸጥታም ትኖሩ ዘንድ ልትቀኑ፣ የራሳችሁንም ጉዳይ ልትጠነቀቁ እንዳዘዝናችሁም በውጭ ባሉት ዘንድ በአገባብ እንድትመላለሱ አንዳችም እንዳያስፈልጋችሁ በእጃችሁ ልትሠሩ እንለምናችኋለን» (፩ኛ ተሰ. ፱፣ ፲፪) በማለት የመከራቸው መሥራት ለነፍስም፣ ለሥጋም ስለሚጠቅም ነው።

የመጀመሪያዬቱ መልእክቱ ባለመተግበሯ ምክንያት በሁለተኛዬቱ መልእክቱ «ወንድሞች ሆይ ከእኛ እንደ ተቀበለው ወግ ሳይሆን ያለ ሥርዓት ከሚሄድ ወንድም ሁሉ ትለዩ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዛችኋለን። እኛን እንድትመስሉ እንዴት እንደሚገባችሁ ራሳችሁ ታውቃላችሁና በእናንተ ዘንድ ያለ ሥርዓት አልሄድንምና በእናንተ ዘንድ በአንድስ እንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን በድካምና በጥረት እየሠራን እንኖር ነበር እንጂ ከማንም እንጀራን እንዲያው አልበላንም። ይህም እኛን ልትመስሉ ራሳችንን እንደ ምሳሌ እንሰጣችሁ ዘንድ ነበር እንጂ ያለ ሥልጣን ስለሆንን አይደለም። ደግሞ ከእናንተ ጋር ሳለን ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብለን አዘናችሁ ነበርና። ሥራ ከቶ ሳይሠሩ በሰው ነገር እየገቡ ያለ ሥርዓት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ አንዳንዶች ስምተናልና እንደ እነዚህ ያሉትንም በጸጥታ እየሠሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናዛቸዋለን እንመክራቸውማለን። እናንተ

ግን ወንድሞች ሆይ መልካም ሥራን ለመሥራት አትታክቱ” በማለት ተናግሯል (ጄኛተሰ. ፫፡፳-፲)።

ከገዳማውያን ከሚጠበቀው ነገር አንዱ ተግባረ እድ መሆኑ የሰው እጅ እንዳያዩ ሲያደርግ በሌላ በኩል ደግሞ ራስን ለመቻል፣ ሰይጣን ከሚያስነሣው ፈተና በመከለል ከፍጹምነት ለመድረስ ያግዛል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በማንም ላይ ሸክም ላለመሆን አብረውት የነበሩትን ክርስቲያኖች ጭምር ድንኳን እየሰፋ ማስተዳደሩ ክርስቲያኖች ሁሉ አብልጠን በመሥራት ማኅበራዊ ሕይወትን ማጣፈጥ የሚጠበቅብን መሆኑን የሚያስገነዝብ ነው።

ሐዋርያው የተናገረው ቃል ምንኛ የሚያስደንቅ ነው። ሐዋርያው የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር የሚለውን ሕገ ኦሪት እያወቀ ቀንም፣ ሌሊትም ሳይታክት አገር ለአገር ተንከራትቶ ወንጌልን እያስተማረ በማስተማር የደከምኩት ይበቃኛል ሳይል በሰው ላለመክበድ ሠርቶ ተከታዮቹ እንዳይርባቸው ማድረጉ ክርስቲያኖች ጠንቃቃ መሆን እንደሚገባን የሚያስገነዝብ ነው።

የኤፌሶን ሰዎችንም “የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይስረቅ፤ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ለጎደለው የሚያካፍለው እንዲኖርለት በገዛ እጆቹ መልካምን እየሠራ ይድከም” እያለ ይመክራል (ኤፌ. ፬፡፳፰)። እግዚአብሔር ሰው የመሆኑ ዋነኛ ምክንያት ሰዎችን ለማዳንና ሠርቶ በማሳየት አርአያ ለመሆን ነው። ነቢዩ “እኛ ባሮቹ ተነሥተን እንሠራለን የሰማይ አምላክ ያከናውንልናል”

በማለት የተናገረው መልካም ሥራችን በእግዚአብሔር የሚደገፍ መሆኑን ያስገነዝባል (ነሀ.፪፣፳)። መሥራት የሰው ተግባር ሲሆን መፈጸም ደግሞ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው። ሥራን ያስተማረን እርሱ ቢሆንም የምንሥራው ግን ለራሳችን ስንል ነው። እርግጥ እግዚአብሔር ሥራን እንድንሠራ ያዘዘን የኛ ሥራ እርሱ ለሚያወርሰን መንግሥተ ሰማያት የሚያበቃ ዋጋ ነው ብሎ አይደለም። የተሰጠንም ሁሉ በዋጋ የሚተመን በኛ ድካም የሚሸፈንም አይደለም።

አባቶቻችን እንደሚነግሩን እኛ መልካም ሥራን ልንሠራ የሚገባን በመግባቱ ስለሚያኖረን ለጌትነቱ ለመገዛት፣ ሥጋችንን ለነፍሳችን አስገዝተን ለማቆየትና ባሕርይ ሥጋን በትሩፋት ለመቅጣት፣ እግዚአብሔር ላደረገልን ሁሉ የፍቅር መሥዋዕት ለመሠዋት፣ የሚገብሩበት ርስት ባለቤትነቱ የጸና ነውና ለሰማያዊት ርስታችን ለመንግሥተ ሰማያት ግብር ለመክፈል ነው። ካልሠራን ለቤተ መንግሥት ግብር፣ ለቤተ ክህነትም አሥራት በኩራት ማውጣት አንችልም። በዘመናችን በቤተ ክርስቲያን ሳይቀር ልመናና ስርቆት የበዛው ቀዳሚቱን ሕግ በትጋት መሥራትን ስለዘነጋን ነው።

በየትኛውም ዓይነት የሕይወት መንገድ ብንሄድ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ዳግመኛ ሲመጣ የሚጠይቀን አይቱ ነበርከ፡- ወዴት ነበርከ? ምንተ ገበርከ፡- ምን ሠራህ? ብሎ ነው። በዚያን ጊዜም መጻሕፍት ይገለጻሉ። ምግባራችን ሁሉ ይነበባል። ያን ጊዜም ምግባር ብቻ እንጂ ባለጠግነትም፣ ሹመትም፣ ባላባትነትም በአምላካዊ ሚዛን ዋጋ አያሰጥም። ነቢዩ ዳንኤል ንጉሠ ብልጣር እግዚአብሔርን የሚያሳዝን መጥፎ ድርጊት በፈጸመ ጊዜ የተገለጠለትን አስፈሪ ጽሑፍ ትርጉም “የተጻፈውም ጽሕፈት፡- ማኔ ቱቁል ፋሬስ ይላል፤ የነገሩም ፍቺ ይህ ነው፤ ማኔ ማለት እግዚአብሔር መንግሥትህን ቁጠራት ፈጸማትም ማለት ነው። ቱቁል ማለት በሚዛን ተመዘነች፤ ቀልላም ተገኘች ማለት ነው። ፋሬስ ማለት መንግሥትህ ተከፈለች ለሚደንና ለፋርስ ሰዎችም ተሰጠች ማለት ነው” በማለት የነገረው እንዳይፈጸምብን ምክንያት ሳናበዛ የሚጠበቅብንን ሥራ ልንሥራ ይገባል (ዳን.፮፡፳፭- ፳፰)።

ነቢዩ የተረጎመውን ቃል በአንድ አባት ትእዛዝ እናጠቃለው። «ተገብሮ የማይዘ ሥራ የማይሠራ ሰው ምግብን አይመገብ፤ ጎረቤት ሆኖም ከእናንተ ጋር አይቀመጥ.... ሁል ጊዜም እርሱን ፍሩት፤ ከስንፍናውም ራቁ፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ሰነፎችን ይጠላልና” (ዲድ. አንቀጽ ፲፪፣ ፲፬-፲፮)። ክርስቲያኖች ሁሉ አምላካችን እግዚአብሔር ሥራ ፈትተን እንዳያገኘን እንትጋ። ሥራ እያለ በስንፍና ተቀምጠን፤ የሰይጣን መጫወቻ እንዳንሆን መትጋት ይገባናል። ለክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን ለማያምኑትም አርአያ የሚያደርግ ሥራ ለመሥራት የእግዚአብሔር ቸርነት፣ የድንግል ማርያም አማላጅነት፣ የቅዱሳን በረከት አይለዩን። አሜን!!!

ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳም

ዲ/ን መዝገቡ ከፍያለው

ትዕግሥትን እንደ ሸማ የለበሰው ኢዮብ “እግዚአብሔር በአንድም፣ በሌላም መንገድ ይናገራል፤ ሰው ግን አያስተውልም” በማለት እንደተናገረው አምላካችን እግዚአብሔር ለሰዎች የሚገለጥበት መንገድ ብዙ መሆኑን ያስገነዝባል (ኢዮ.፴፫፡፲፬)። እግዚአብሔር ለሰዎች ዘንድ በተናቁት ወይም ግእዛን በሌላቸው ፍጥረታት እያደረ የሰውን ልጅ ይገሥዳል፤ ይመክራል። በለዓም በተሰጠው ሀብተ መርገም ሕዝብ እግዚአብሔርን ለማጥፋት በሄደ ጊዜ በተቀመጠባት አህያ ገሥጸታል።

በዕለተ ሆሣዕና ሕፃናቱ ለጌታችን ለመድኃኒታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ እንዳይዘምሩ ጸሐፍት ፈሪሳውያን በከለከሏቸው ጊዜ የቢታንያ ድንጋዮች የአምላካቸውን ክብር ተረድተው እንዲዘምሩ አድርጓል። ዛሬም ለሰዎች ዘንድ በተናቁት ልቡናቸው ግን ንጹሐን በሆኑት እያደረ እግዚአብሔር ድንቅ ሥራውን ይሠራል፤ የተሰወረውን ይገልጣል። በዚህ መልኩ ተገልጠው ዛሬ ለብዙዎች ድኅነትን ከሚሰጡ ታላላቅ ገዳማት አንዱ ጃራ ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳም ነው።

ገዳሙ የሚገኘው በባሌ ሀገረ ስብከት ጎሎልቻ ወረዳ ውስጥ ነው። የወረዳው ዋና ከተማ የሆነችው ጃራ ከደረሱ በኋላ በእግር ለሠላሳ ደቂቃ ተጉዘው ከተራራው እግር ሥር ይደርሳሉ። ተራራው ከግራኝ አሕመድ ወረራ በኋላ የሰም ተፋልሶ ገጥሞት «የዐረብ ልጅ ተራራ» ተብሎ ሲጠራ ቆይቷል። በአሁኑ ሰዓት ለሦስተኛ ጊዜ ስሙ ተቀይሮ ብሔረ ብፁዓን ተብሏል። ገዳሙ የሚገኘው በተራራው አናት ላይ ነው። ቤተ ክርስቲያኑ ከሚገኝበት ጋራ ለመድረስ ቢያንስ በበቅሎ ለአርባ ደቂቃ በእግር ደግሞ ከዚያ በላይ ተራራውን መውጣት ይጠበቃል።

ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳም የተመሠረተውም ከግራኝ አሕመድ ወረራ በፊት እንደ ሆነ ይነገራል። ከወረራው በፊት በዚህ ስፍራ የመድኃኔ ዓለምና የጻድቁ አቡነ ገብረ መንጌስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያን ይገኝበት ነበር ይላሉ። ገዳሙ የተመሠረተውም የጻድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ደቀ መዝሙር በሆኑት በታላቁ አቡነ አኖሬዎስ መሆኑን አባቶች ይናገራሉ።

የአቡነ ተክለ ሃይማኖት ደቀ መዝሙርት ሀገረ ስብከት ተከፋፍለው ወንጌል ወዳልደረሰበት ለማድረስ በሄዱ ጊዜ ጻድቁ አቡነ አኖሬዎስ የደረሰባቸው በዛሬው አጠራር «ባሌ» ተብሎ የሚጠራው ሀገር ነበር። ታሪኩንም ዲያቆን ዳንኤል ክብረት “በባሌ አካባቢ ታላቁን ሥራ የሠሩት አቡነ አኖሬዎስ አስቀድመው በስደት፣ በኋላም በሀገረ ስብከትነት” ተመድበው መሆኑን አራቱ ኃያላን በተባለው መጽሐፍ ገልጧል (ዳንኤል ክብረት፣ ፳፻፮፡፫፻፴፫)።

ጻድቁ አቡነ አኖሬዎስ ባሌ ከደረሱ በኋላ በአካባቢው ብዙ ሰዎችን አስተምረው ወደ ቀናች መንገድ መልሰዋል፤ ብዙ አብያተ

አንድ ቀን ከብቶቹን ውኃ
 ለማጠጣት ገንዳውን
 ከወንዙ ዳር አስቀምጦ
 ውኃ ሊቀዳ ጎንበስ ሲል
 እመቤታችን ቅድስት
 ድንግል ማርያም
 ተገልጿለት 'ይህ የኔ
 ጸበል በመሆኑ እንዴት
 ጸበሌን ለከብቶች
 ትሰጣለህ' ብላ ተናግራው
 ተሰወረች። እመቤታችን
 ለእረኛው የተገለጠችበት
 ቦታ በአሁኑ ጊዜ
 የእመቤታችን ጸበል
 የሚገኝበትና በሽተኞችን
 የሚፈውስበት ነው።

ክርስቲያናት እና ገዳማትን መሥርተዋል። ቅዱሱ አባት ከመሠረቷቸው ገዳማት መካከል ደግሞ ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳም አንዱ ነው። የገዳሙ አበ ምኔት አባ ተክለ ወልድ ገዳሙን በጎበኘው ወቅት «ግራኝ አሕመድ በተነሣ ጊዜ በባሌ አካባቢ የነበሩትን ገዳማት እና አድባራት ሲያጠፋ ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ገዳምንም አጥፍቶት» ነበር በማለት ነግረውኛል። ቦታው ጠፍ ከሆነ በኋላ በአካባቢው ዐረቦች ሰፍረው ይኖሩበት ነበር።

ዐረቦቹ ተራራውን መውጣት መውረዱ ከአቅማቸው በላይ ስለሆነባቸው አካባቢውን ለቀው ሲሄዱ አንዱ ዐረብ ብቻ ከልጁ ጋር በተራራው ላይ መኖር ጀምሮ ነበር። ለብዙ ዓመታት በስፍራው ከኖረ በኋላ ልጁ ሲሞትበት በተራራው ላይ ቀብሮት እርሱ ወደ ሀገሩ መመለሱ ይነገራል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የአካባቢው ነዋሪ የዐረቡ ልጅ የተቀበረበት ተራራ ለማለት የተራራውን ስም «የዐረብ ልጅ» እያሉ መጥራት ጀመሩ ይባላል።

ለመውጣት አድካሚ ከሆነው ተራራ ላይ መንጭቶ በሁለት ተከፍሎ ወደ ሜዳው የሚፈስ ወንዝ አለ። ወንዙ ክረምት እና በጋ የማይደርቅ በመሆኑ ተራራው ሁል ጊዜ ለምለም እንደሆነ እንዲቆይ አስችሎታል። ልምላሜው ደግሞ እንስሳትን የሚያረቡ ሰዎች ዓይኖቻቸውን እንዲጥሉበት አድርጎታል። ጫካው ለፍየሎች፣ ሣሩም ለቀንድ ከብቶች ግጦሽ የተመቸ በመሆኑ የአካባቢው ነዋሪዎች ከብቶቻቸውን ከተራራው ላይ ያሰማሩ ነበር። ገዳሙ ጠፍቶ የእንስሳት ማሰማሪያ ሆኖ ከአምስት መቶ ዓመታት ላላነሰ ዘመን ኖሯል። በዚህ ተራራ ላይ ከብቶች ቢሰማሩም ተራራው በጣም ረጅም በመሆኑ ምክንያት ከተራራው ወገብ ላይ እንኳ ለመድረስ ይደክሙ ነበር። ተራራው በጫካ የተሸፈነ በመሆኑ እንደ ነበር፣ አንበሳ እና የመሳሰሉ የዱር አራዊትና የዱር እንስሳት ይገኙበት ነበር። አንዳንድ ጊዜም አራዊቱ የአካባቢውን ነዋሪዎች ከብቶቻቸውን ይበሉባቸው ነበር።

በዚህ ተራራ ላይ ልቡናቸው ንጹሕ ለሆነና ለበቁ ሰዎች የሚገለጡ ስውራን ቅዱሳን መኖራቸው ይነገራል። ተራራው በዚህ ሁኔታ ከቆየ በኋላ እግዚአብሔር ሥራ የሚሠራበት ጊዜው ሲደርስ ልደቱን ለአረኞች እንደገለጠው ሁሉ መድኅኔዓለም ክርስቶስ የቦታው ክብር በአረኞች አማካኝነት እንዲገለጽ አደረገ። የገዳሙ አበ ምኔት አባ ተክለ ወልድ እንደ ነገሩ በዚህ ተራራ ላይ ከብቶችን የሚጠብቅ ፈሪህ እግዚአብሔር ያደረገት፣ ከብቶችን እየጠበቀ በቀን ሰባት ጊዜ ዳዊት ያደርስ የነበረ አይቼው የሚባል እረኛ ነበር።

እረኛው ይጠብቅ የነበረው የራሱን ከብቶች አልነበረም። እርሱ ምንም የሌለው ድካ ስለነበር ከሰው ቤት ተቀጥሮ የቀጣሪውን ከብቶች ይጠብቅ ነበር። ሁል ጊዜ ቀትር ሲሆን በተራራው ላይ በሚገኘው ወንዝ ከብቶችን ውኃ ያጠጣ ነበር። ከብቶችን ውኃ

የሚያጠጣበትን ገንዳም ይዞ ይንቀሳቀስ ነበር። አንድ ቀን ከብቶችን ውኃ ለማጠጣት ገንዳውን ከወንዙ ዳር አስቀምጦ ውኃ ሊቀዳ ጎንበስ ሲል እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ተገልጿለት 'ይህ የኔ ጸበል በመሆኑ እንዴት ጸበሌን ለከብቶች ትሰጣለህ' ብላ ተናግራው ተሰወረች። እመቤታችን ለእረኛው የተገለጠችበት ቦታ በአሁኑ ጊዜ የእመቤታችን ጸበል የሚገኝበትና በሽተኞችን የሚፈውስበት ነው። እርሱም ይህስ እውነት አይደለም።

እኔ ኃጢአተኛ ነኝና እመቤቱ ማርያም ተገልጿልኝ ብዬ ባስብ ድፍረት ይሆንብኛል ብሎ ለማንም ሳይናገር ቀረ። በሌላ ቀንም እንዲሁ ከብቶችን ውኃ ሊያጠጣ ገንዳውን አስቀምጦ ሊቀዳ ሲል 'እንተ ይህ ጸበል የኔ ነው ለከብቶች አታጠጣ ብልህ እምቢ አልክኝ አይደል' የሚል ድምፅ ሰማ። ቀና ብሎ ቢመለከት አስተካክሎ አስቀምጦት የነበረው ገንዳ ተገልብጦ አገኘው። እርሱም ደንግጦ ከዚያ ቦታ ውኃ ማጠጣት አቆመ። ወደ ሌላ ቦታ ሄደም ማጠጣት ጀመረ። መጀመሪያ ያጠጣበት የነበረውን ቦታ ለቆ ከሄደበት ቦታም አንድ አዛውንት ተገለጸ ታየው። አዛውንቱም 'ይህ ቦታ የተከበረ ነውና ሰዎች ከብቶቻቸውን ወደዚህ እንዳያሰማሩ ንገራቸው' ብሎት ተሰወረ። አሁንም እረኛው "እኔ ብናገር ማን ይሰማኛል" ብሎ ሳይናገር ቀረ።

በሌላ ጊዜም በዚህ ቦታ ከብቶችን እየጠበቀ እያለ መጀመሪያ ተገልጦለት የነበረው አረጋዊ አባት ዳግመኛ ተገልጿለት "እንተ ልጅ ተናገር ያልኩህን ሳትናገር ቀረህን? አሁንም ተከተለኝና ላሳይህ። ይህ የምታየው ጫካ በሙሉ በቅዱሳን የተሞላ ነው። ይህ ስፍራም ታላቅ ገዳም ይሆናልና እሁድ ቤተ ክርስቲያን ሄደህ ለማስቀደስ ለተሰበሰቡት ክርስቲያኖች ሁሉ ተናገር" አለው።

እረኛውም "ጌታዬ እኔ ደካማ እና የተናቅሁ ነኝ። አሁን እንተ የነገርከኝን ሄጄ ብናገር የሚሰማኝ የለምና በሰዎች ዘንድ ተሰሚነት ያላቸው ሰዎችን ላክ። እኔ ለዚህ የተገባሁ አይደለሁምና የሚሰማኝ ላይኖር ሄጄ አልናገርም" አለው። በአረጋዊ ተመስሎ ሲያነጋግረው የነበረውም «ና የገዳሙን ዳርቻ ላሳይህ» ብሎ ይዞ ዙርያውን አሳየው። በዚያ ጫካ ውስጥ የሚኖሩ ቅዱሳንንም አሳየውና «መልእክቱን እንድትናገር የተመረጥከው እንተ በመሆንህ ሄደህ ተናገር" አለው።

አይቼው የተባለው እረኛም ማታ ከብቶችን ወደ ቤት ከአስገባ በኋላ ቅዱሳኑ ቀን የነገሩትን ለአሳዳሪው ክርስቲያን ነገረው። ለአሳዳሪው ፍጹም ክርስቲያን ነበርና «የነገርከኝ እውነት ሊሆን ይችላል፤ ከዚህ በፊት ተራራው ገዳም ነበር እየተባለ ሲነገር እሰማ ነበር። ስለዚህ እንደ ተነገረህ እሁድ በከተማው ውስጥ ወደሚገኘው የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ሄደህ ለምእመናን ተናገር።

እኔ ታላላቅ ሽማግሌዎችንና ካህናትን ለመናገር እድል እንዲሰጡህ እንግራቸዋለሁ አለው። እረኛው አይቼውም ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄዶ ንገር የተባለውን መልእክት ለምእመናን ተናገረ። ሕዝብ ክርስቲያኑም አይቼው የተናገረውን ሰምተው ተገረሙ። በአንድ ልብም እውነት ነው ብለው አመኑ። አይቼው በጫካው ውስጥ የተመለከተውን መንፈሳዊ ምሥጢር ለምእመናን የተናገረው በ፲፱፻፹፭ ዓ.ም ነበር።

በዚያው ዓመት ሕዝብ ክርስቲያኑ ተሰብስቦ መከረ። ቦታውን እንዴት ማስከበር እንደሚገባውም ተወያየ። በጥር ወርም የጥምቀትን በዓል ምክንያት በማድረግ በጃራ ከተማ በሚገኘው የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በደባልነት የነበረውን የጻድቁን የአቡነ ተክለ ሃይማኖትን ጽላት ይዘው ወደ ስፍራው ሄደው ጥምቀትን በዚያ ቦታ አከበሩ። ከዚያ በኋላ ስፍራውን ለማስከበር ሽማግሌዎችን መርጠው መውጣት መውረድ ጀመሩ። ከብዙ ውጣ ውረድ በኋላ ገዳሙ ዳግመኛ ተመሥርቶ ተራራው

እየተገለጡ እንደሚያነጋግሯቸውም አባቶች ይነገራሉ። ገዳሙ የአንድነት ገዳም ሲሆን በአሁኑ ሰዓት መነኩሳት እና እናቶች መነኩሳይያት ይኖሩበታል። በጽኑ ሕመም ተይዘው ወደ ተቀደሰው ገዳም ሄደው ከደዌያቸው የተፈወሱ ምእመናን እና ሕፃናት ከዚህ ገዳም አንወጣም ብለው ከመነኩሳቱ ጋር አብረው እየኖሩ መሆናቸውን በቦታው በተገኘሁ ጊዜ አረጋግጫለሁ።

ገዳሙ የእርሻ ቦታ የሌለው ቢሆንም ከገበሬዎች መሬት እየተከራየ በማረስ መናንያኑ መቅኑን እንዲያገኙ ያደርጋል። ገዳሙ እንደ ልብ ውኃ የሚገኝበት በመሆኑ ከተራራው ግርጌ የሚገኘው ቦታ ቢፈቀድለት የልማት ሥራ ሊሠራበት ይችል ነበር። ነገር ግን እስካሁን ለገዳሙ የተሰጠ የእርሻ ቦታ ባለመኖሩ የመናንያኑ መቅኑን በአካባቢው ገበሬዎች እጅ ወድቋል። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መናንያኑ በጥረታቸው ወጥተው ወርደው ከገበሬዎች መሬት እየተከራየ ማረስ በመጀመራቸው እንጂ ከጥቂት ዓመታት በፊት ለመናንያኑ መቅኑን የሚሰፍሩት በጃራ ከተማ የሚኖሩ ምእመናን እንደ ነበሩ አባቶች ይናገራሉ።

የገዳሙ መልክስ ምድራዊ አቀማመጥ ተራራማ ከመሆኑ በተጨማሪ ጫካ የበዛበት በመሆኑ ለንብ ርባታ የተመቸ ነው። ሆኖም የንብ ርባታውን ለማከናወን የባለሙያ እገዛ ያስፈልጋል። የንብ ርባታ ባለሙያዎች ለመናንያኑ የንብ ማከብ ሥልጠና እና ትምህርት ቢሰጧቸው ገዳሙ እንደ ልብ ማር የሚገኝበት ቦታ ይሆን ነበር። ተራራውን እያጋመሰ በሚወርደው ወንዝ የመስኖ ልማት ሥራዎች የሚሠሩበት አግባብ በባለሙያ ተጠንቶ ቢቀርብ መናንያኑ ከራሳቸው ተርፈው ለሌላው የሚበቃ ምርት ማምረት የሚችሉ መሆናቸውን የገዳሙ አበምኔት ነግረውኛል።

በአጠቃላይ አምላካችን እግዚአብሔር ፍጥረቱን በፍጥረቱ እየመገበ የሚኖር በመሆኑ ለመናንያኑ የዕለት መቅኑን አላሳጣቸውም። ቅድስት ቤተ ክርስቲያን “ሰው ቦታን ይቀድሳል፤ ቦታም ሰውን ይቀድሳል” በማለት የምታስተምረው በተግባር ተገልጦ የሚታይበት ቅዱስ ቦታ ነው።

በጃራ ከተማ የሚኖሩ ጽኑ ክርስቲያኖች በተቀደሰው ገዳም የሚኖሩ መናንያንን በመደገፍ በረከተ ሥጋ፣ በረከተ ነፍስ ያገኛሉ። ከተቀደሰው ቦታ በረከተ ሥጋ፣ በረከተ ነፍስ ለማግኘት የፈለጉ በመላው ዓለም የተበተኑ ክርስቲያኖች ሁሉ ከቻሉ በአካል ሄደው በመሳለምና ለገዳማውያንም የሚቻላቸውን እገዛ ቢያደርጉ ገዳማውያን አይቸገሩም። በአካል መሄድ የማይችሉ ደግሞ እግዚአብሔር አምላክ በጎ ምኞታቸውን ተመልክቶ ዋጋውን እንደሚሰጣቸው አምነው በየሚገኙበት ቦታ ሆነው የሚቻላቸውን ቢያደርጉ ይጠቀማሉ። በቅዱሱ ቦታ የሚገኙ መናንያንና ስውራን በረከት ይደርብን። አሜን!!!

ብሔረ ብፁዓን አቡነ ተክለ ሃይማኖት ቤተ ክርስቲያን

የስውራንም፣ በገሐድ የሚታዩ ክርስቲያኖችም መናኸሪያ ሆኑ። ቦታውንም የባሌ ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ ብፁዕ አቡነ ዮሴፍ «ብሔረ ብፁዓን» ብለው ሰይመው ገዳም አድርገውታል። ገዳሙ በአሁኑ ሰዓት ይዞታው ተከብሮለት አገልግሎት በመስጠት ላይ የሚገኝ ሲሆን በዚህ ገዳም ውስጥ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም፣ የቅድስት ሐና፣ የጻድቁ አቡነ ተክለ ሃይማኖት፣ የቅዱስ ሚካኤል ጸበሎች ፈልቀው በሽተኞችን በመፈወስ ላይ ናቸው። ብዙ ሕሙማንም ወደ ተቀደሰው ቦታ እየሄዱ ከበሽታቸው እየተፈወሱ ንስሐ ገብተው ሥጋውን ደሙን እየተቀበሉ ነው። በዚህ ገዳም ብዙ ስውራን ቅዱሳን የሚገኙ ሲሆን እግዚአብሔር ለመረጣቸው አንዳንድ ክርስቲያኖች

ደቀ መዝሙርነት

ዲ/ን ማለደ ዋሲህን

የወለዱት ልጅ ማፈሪያ ሲሆን፣ ዘመድም እንደ ባዕድ ሲሆን፣ ቤተኛም እንደ ጎረቤት ሲያደርገው ለሆነበት ለዚያ ሰው ወይም ወገን የሥቃይ ምክንያት ይሆንበታል። ቤተ ክርስቲያን ብዙዎችን ልጆቿ ብታደርግም ስመ ክርስትና ይዘው ደጃን የማይረገጡ፣ ለማደግ የእናትነት ጡቷን የማይሹ፣ ከመጋቢቷ የተለዩ በርካቶች መሆናቸው ለነገዋ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ፈተና እንደ ተደቀነባት ያሳያል።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ካጋጠሟት ፈተናዎች አንዱ የክርስቶስ አካል እንደ መሆኗ አጥምቃ፣ አቀራረብ ልጆቿ ያደረገቻቸውን አባላቷን ከሕፃንነት እስከ አረጋግነት በሚደረገው የዚህ ዓለም የክርስትና ጉዞ ውስጥ በነገር ሁሉ አካል ሆነው ጸንተው የመገኘታቸው ጉዳይ ጥያቄ ውስጥ መግባቱ ነው። በየአጋጣሚውና በየመንደሮቻችን የምናገኛቸው በርካታ ሰዎች ክርስቲያን መሆናቸውን ቢናገሩም ክርስቲያናዊ ሕይወትን ተላብሰው ያለመገኘት፣ ያለመተባበር፣ በሥርዓት ያለመመራት፣ በአፍኦ የመባዛት፣ በሰብታ ሕይወታቸውን ሲመሩ ይታያሉ። በዚህም ምክንያት በቀጥታ ብዙዎች ብንሆንም አንሰን፣ ሞልተናል ስንል ጎድለን እንገኛለን። በሰንበት ቤተ ክርስቲያን ተሰብስበው የሚማሩት ጥቂቶች መሆናቸውን እያሰብን ከዚያ የሚበልጠውን በየደጃ የሚባዘን መንጋ እንረሳለን።

ቀደምቶቻችን በአገልግሎት የደከሙላት ታሪካዊት ቤተ ክርስቲያን ከምእመናን ጋር ያላት ትስስር እየላለ ከሄደ የክርስቲያኖች ደቀ መዝሙራዊ ሕይወት ፈተና አጋጥሞታል ማለት ነው። የቤተ ክርስቲያን ዘላለማዊ ሕይወትና አገልግሎት መሠረቱ ሐዋርያዊ ቅብብሎቿን ጠብቆ ደቀ መዝሙርነት እየተከ- መቀጠል ነው። የነገዋ ቤተ ክርስቲያን የምትታነጸው ዛሬ አስተምራ ባፈራቻቸው፣ በምሥጢራት አትማ ባቀፈቻቸው፣ ጠርታ ክርስቲያናዊ ጣዕሚን ባቀመሰቻቸው ደቀ መዛሙርነት ነው። ደቀ መዝሙርነትን የማያስፋፋ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ደቀ መዝሙርነትን የማያጸኑ በመሆናቸው የነገዋን ቤተ ክርስቲያን ፈተና ውስጥ ይጥላሉ። ስለዚህ ደቀ መዝሙርነት የእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት መጠበቂያና ማጠንከሪያ መሆኑን ማስገንዘብ ግዴታ ነው።

ደቀ መዝሙርነት ምንድን ነው?

ደቀ መዝሙርነት ከመምህር የተማሩትን ወይም አታድርግ ተብለው የታዘዙትን አምኖ በመፈጸም ተከትሎ፣ መስሎ የመገኘት ሕይወት ነው። ክርስቲያኖች በአንጻህ ክርስቲያን ከመባላቸው በፊት ደቀ መዛሙርነት ተብለው ይጠሩ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያስነብበናል። ደቀ መዝሙርነት በቤተ ክርስቲያን ጥላ ሥር የክርስቶስ አካል መሆንን አምኖ የመሰብሰብ ሕይወት መሆኑን የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ይነግረናል (ሐዋ. ፲፩፥፳፮)።

ደቀ መዝሙርነት ጌታችንን ክርስቶስን አምኖ፣ ታዘዘ፣ መስሎ የመገኘት ሕይወት ነው። ደቀ መዝሙርነት ክርስቶስን መስለው በቃልም በተግባርም በማስተማር ሲያገለግሉ የሚኖሩበት ሕይወት ነው። በክርስቲያናዊ ሕይወት ዐልፈው በቃላቸው፣ በግብራቸው በገድላቸው፣ በትሩፋታቸው ካስተማሩ ቅዱሳን ከሕይወታቸው ተምሮ አርአያነታቸውን መከተል ነው።

ቤተ ክርስቲያን ዘመኑን የዋጀ አገልግሎት በመስጠት ምእመናንቿ ቅዱሳንን አርአያ በማድረግ መንፈሳዊ ግዴታቸውን አውቀው እንዲወጡ በሚገባ ማስተማር ይኖርባቸዋል። በዚህ ዘመን ክርስቶስ ራስ ለሆነላት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር ለመሆን የተገባ ሆኖ ለመገኘት በሚገባ መማር ይኖርባቸዋል። ደቀ መዝሙር መሆን ማለትም ከእውነተኛቹ መምህራን በመማር ቀደምት ክርስቲያኖችን ለመምሰል፣ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ተተኪ ሆኖ ለመገኘት መዘጋጀትን ያመለክታል።

ደቀ መዝሙርነት ለቤተ ክርስቲያን ታዛዥ፣ ለካህናት ረዳት፣ በመንፈሳዊ አገልግሎት ተሳታፊና ደጋፊ መሆን፣ መከራ ሲመጣም ተሳታፊ ለመሆን መቁረጥ ነው። በዚህ መንገድ ደቀ መዝሙርነት በቤተ ክርስቲያን ካልጸና የነገዋ ቤተ ክርስቲያን የሚታዘዛት ምእመን አታገኝም። ዓላማውን ተረድተው ክብረ ክህነትን የሚቀበሉ፣ በምሥጢራት አገልግሎት ንቁ ተሳታፊ የሆኑ፣ በመከራ የሚጸኑ፣ ለመንፈሳዊ አገልግሎት የሚተጉና በነገር ሁሉ ደጋፊ ከመሆን ዐልፈው ተሳታፊ የሚሆኑ ምእመናን ማግኘት እየከበደ ይሔዳል። ይህ ከሆነ ደግሞ ኢየሱስ በመምህሩና በመሪው ሙሴ፣ ጢሞቴዎስ በመምህሩ በቅዱስ ጳውሎስ እንደ ተተካ ሁሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን መስሎ እነሱን አህሎ የሚተካ መሪና አገልጋይ ማግኘት አይገኝም ማለት ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም፤ ፈጽሞ የተማረ ሁሉ ግን እንደ መምህሩ ይሆናል” በማለት ያስተማረው ደቀ መዝሙር መምህሩን መምሰል የሚገባው መሆኑን ለማስገንዘብ ነው (ሉቃ. ፮፥፱)። ደቀ መዝሙርነት የቀደምት አባቶቻችንን ዕውቀት፣ ጸጋ፣ ኃይል፣ ክብር ወራሽ መሆን ማለት ነው። አደራ ተቀባይ ብቻ ሳይሆን የተቀበለውን ለቀጣይ ትውልድ የሚያስተላልፍ ነው። ስለዚህ እያንዳንዱ ክርስቲያን ይህን የማድረግ ግዴታ አለበት።

ቤተ ክርስቲያን ያጋጠማት ፈተና

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከውስጥና ከውጪ በታሪክ ባጋጠሟትና በሚያጋጥሟት ወቅታዊ ፈተናዎች ምክንያት አጥምቃ ደቀ መዝሙር ካደረገቻቸው መካከል በስም ክርስቲያን ቢባሉም ከቤተ ክርስቲያን በአፍኦ የሆኑ ብዙዎች ናቸው። ራሳቸው ባዘነው ትክክለኛውን መንገድ ይዘናል ብለው ምእመናንን ለማባዛት ይሞክራሉ። ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት

መዳከምና ዘመነ-ን በዋጀ መንገድ ምእመናንን የመያዝ ጥበብ ማጣት የመሪዎችና የካህናት ቸልተኝነት እንደ ምክንያት ይጠቀሳሉ።

ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆነው ቤተ ክርስቲያንን የማይመስሉ፣ እናውቃለን እያሉ ቤተ ክርስቲያንን የማያውቁ፣ ተረድተናታል ሲሉ ያልተረዱት አካላት ለአገልግሎቷ እንቅፋት ይሆናሉ። እንደ እነዚህ ዓይነት ሰዎች እንዳይበዙ መምራን ትክክለኛውን መንፈሳዊ ትምህርት ማስተማር፣ መርተው ወደ እውነት ማድረስ፣ አርአያ ሆነው መገኘት ይጠበቅባቸዋል። ቤተ ክርስቲያን እነዚህን ወገኖች ከመምህራን፣ ከእውነተኛ መሪዎች፣ ምሳሌ የሚሆን ሕይወት ካላቸው ወገኖች ማስተሳሰር ይኖርባቸዋል። ምእመናን በፍቅር የሚቀርቡት፣ በእምነት የሚቀበሉት የትሕትና መምህር ካላገኙ ቤተ ክርስቲያንን የመምሰል ዕድላቸው ይጠባል። በዚህ ምክንያት ደቀ መዝሙራዊ ሕይወታቸው የታይታ ይሆናል።

ከውጪ ደግሞ ዘመናዊ ትምህርት፣ ዓለማዊነት፣ ልዩ ልዩ ፍልስፍናዎች፣ የኑሮ ውጣ ውረድ፣ የፖለቲካ ጫና፣ ዘረኝነት፣ የመናፍቃንና የኢአማንያን ቅስጣ ሕይወታቸውን በግብዝነት እንዲመሩ ያደርጋል። መንፈሳዊ ሕይወታቸው በመሸርሸር ደቀ መዝሙራዊ ሕይወታቸውን ያዳክማል። በዚህም ምክንያት በርካቶች ቢጠመቁም ክርስትናው ውስጥ በተግባር የሉም። በርካቶች ክርስቲያን ቢባሉም ወደ ቤተ ክርስቲያን አይቀርቡም። በርካቶች በልማድ እንጂ በዕውቀት አልታነጹም፤ የሰበካ ጉባኤ አባል ቢሆኑም ክርስትና ለማስገነዘብና የሙታንን ዝክር ለማድረስ ብቻ የሚቀርቡ ብዙዎች ናቸው። እውነተኛውን ክርስቲያናዊ ሕይወት አክራሪነት ወይም ወግ አጥባቂነት አድርገው ይመለከቱታል። ሳረጁ በኋላ እንጂ በውርዘውና በጉልምስና ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን መቅረብ አይፈልጉም። ቤተ ክርስቲያን የካህን፣ የዲያቆን፣ የሰበካ ጉባኤ አባላት ወይም የሰንበት ተማሪ ብቻ ትመስላቸዋለች። በአገልጋዮች ዘንድም ከግብዝነት የጸዳ፣ ፍቅር የተሞላበት ምሳሌያዊነት፣ የአገልግሎት ተነሣሽነት ተጓድሏል። የገገዋ ቤተ ክርስቲያን ይህን የምእመናን ሽሽትና የመንፈሳዊ ሕይወት መቀዛቀዝ ለማስቀረት ደቀ መዝሙርነትን ለእያንዳንዱ ምእመን ማላበስ ይጠበቅባቸዋል።

ምን ይደረግ?

ደቀ መዝሙርነት እንዲጠናከርና ለምእመናን መንፈሳዊ ሕይወት መሠረት እንዲሆን ቤተ ክርስቲያን እንደ ተቋም፣ ምእመናንም እንደ ቤተሰብ የየድርሻቸውን መወጣት ይጠበቅባቸዋል። ቤተ ክርስቲያን በሚገባ ብታስተምርም ምእመናን ሰምተው በተግባር ካልገለጡት እውነተኛ ክርስቲያኖችን ማግኘት አይቻልም። ሁለቱም የየድርሻቸውን ሲወጡ በሃይማኖት የጸና በምግባር የጎለመሰ ትውልድ ማግኘት ይቻላል።

ከቤተ ክርስቲያን የሚጠበቅ በመንፈሳዊ ዕውቀት ምእመናንን ማነጽ፤

ደቀ መዝሙርነት የእምነት አስተምህሮን ጠንቅቆ ማወቅ፣ ያወቁትን መጠበቅና መመስከር የሚጠይቅ ሕይወት ነው።

ከዚያ የተሳካ ሲሆን ደቀ መዝሙርነቱን ያጣል፤ መናፍቅ፣ ከሐዲ፣ ሰነፍ፣ ዝንጉ ሆኖ ይታያል። ይህ እንዳይሆን ቤተ ክርስቲያን ቅዱስ ቃሉን በሚገባ ማስተማር ይኖርባቸዋል። አሥራውን መጻሕፍት በዓይነትና በደረጃ ምእመናንን ከንባብ እስከ ትርጓሜ ስልት ድረስ አጠቃላይ ግንዛቤ እንዲኖራቸው ማትጋት ያስፈልጋል። እዚህ ላይ ቅዱስ ጳውሎስ ደቀ መዝሙርን “ከሕፃንነት-ህም ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን፣ መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳን መጻሕፍትን አውቀሃል። የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግባር ልብንም ለማቅናት፣ በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል” በማለት የመከረንን ልብ ይሏል (፪ ኛ ጢሞ. ፫፥ ፲፭)።

መጽሐፍ ቅዱስ የደግማም ሆነ የቀኖና መሠረት መሆኑ፣ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ስታስተምር መናፍቅ እየታወቀ መናፍቃን ዓይነቸውን በጨው አጥቦው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን የማታስተምር አስመስለው በማቅረብ የዋሃንን ወደ አዳራሻቸው ማፍለስን ሐዋርያዊ ተግባር እንደ መፈጸም ይቁጥሩታል። እየፈጸሙት ያለውን ጥፋት ለመቀነስ በመጻሕፍት ትርጓሜ ጉባኤ ቤትም ሆነ በቅኔ ቤት የሚሰጠውን ትርጓሜ ለምእመናን በሚመጥን መንገድ በወደ ምሕረት ማስተማር ይገባል። በየአገልግሎታችን እየተቀመመ የገባውን የመጽሐፍ ቅዱስ ምሥጢር ቀላልና ግልጽ በሆነ መንገድ ሥርዓተ ትምህርት ቀርጾ በተለያዩ መዋቅሮች ተከታታይ ትምህርት ሆኖ እንዲቀርብ ማድረግ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስን በልዩ ልዩ መንገድ የማጥናት ባህል እንዲጠናከር አጥንቶ ማቅረብ ከምሁራን ይጠበቃል። ምእመናን አውቀውትም ሳያውቁትም የሚያንጸባርቁትን ተግባራዊ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሕይወት በቃል፣ በምሳሌ፣ በምሥጢር፣ በዘይቤና በመሳሰሉት አዳብረው እንዲኖሩ የተጠናከረ ተግባር መፈጸም ከቤተ ክርስቲያን ይጠበቃል።

አገልግሎቱን በልዩ ልዩ የቴክኖሎጂ ውጤቶች ለሰው ልጆች ሁሉ እንዲደርስ ማድረግ የሚቻልበትን መንገድ መፈለግ ከቤተ ክርስቲያን ይጠበቃል። ቅዱሳት መጻሕፍትን በዓይነትና በደረጃ ለምእመናን በማቅረብ ማስተዋወቅ፣ ማዳረስ፣ እንዲያነቡ ማበረታታት፣ እንዲማሩባቸው ማነቃቃት ደቀ መዝሙርነትን ለማጠናከር ያግዛል። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዝሙርት ለደቀ መዝሙርነት የተገቡ እንዲሆኑ የመጻሕፍትን ምሥጢር እንዲያውቁ ያነቃቃቸው ነበር። “በዚያን ጊዜም መጻሕፍትን ያስተውሉ ዘንድ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው” የተባለው ለዚህ አብነት የሚጠቀስ ነው (ሉቃ. ፳፬፥፳፭)።

ስለዚህ ወደን አክብረን የምንስመውን መጽሐፍ ቅዱስ ቃልና ምሥጢር የበለጠ በቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙርነት የምንጸናበት፣ ቤተ ክርስቲያንን አብዝተን የምንወድበት፣ ሌሎችን ወደ ጥዑም ቃል የምንጠራበት ሆኖ ተደራጅቶ መቅረብ ይገባዋል። ይህ ሲደረግ ደቀ መዝሙርነትን ከቤተ ክርስቲያን

ለማስከብላል የመጽሐፍ ቅዱስ ብቸኛ ሰባኪና አስተማሪ ሆኖ ለመታየት የሚሸቀዳደመውን የመናፍቃን ዓለም ባዶ ማስቀርትም ያስችላል።

መጽሐፍ ቅዱስን በልዩ ልዩ ዘዴ ለማጥናት የሚጠቅሙ የተለያዩ መጻሕፍትን በማዘጋጀትና በማሳተም፣ በድምፅና በምስል ማሰራጨት ወንጌል ላልደረሳቸው በቀላሉ እንዲደርስ ያግዛል። የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ማኅበረሰብን ማለትም ሕፃናት፣ አረጋውያን፣ ወጣቶች፣ ዓይነ ስውራን፣ መስማት የተሳናቸውን ማስተማር በእምነትም በምግባርም እንዲጸኑ ማድረግ ጊዜው የሚጠይቀው ተግባር ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ምንነት፣ ቃሉን፣ ትርጉሙን ተግባራዊ ሕይወቱን፣ ባለታሪኮችን፣ ጸሐፊዎቹን፣ በልዩ ልዩ መንገድ እንዲረዱት መሥራት አስፈላጊ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን ብቻም ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት አድርገው የተጻፉ አዋልድ መጻሕፍትንም በዓይነትና በደረጃ መጥኖ ማሥጠናት ከቤተ ክርስቲያን ይጠበቃል። የቤተ ክርስቲያን መምህራን ዋነኛ ተግባራቸው ደቀ መዛሙርትን ማፍራት፣ ማብቃት በወንበራቸው መተካት ነው። የጌታ ደቀ መዛሙርት ከመምህራቸው ከክርስቶስ እንደ ተማሩ ሁሉ እነርሱ ደግሞ የብዙዎች መምህራን ሆነዋል። አስተምረውም ብዙዎችን ደቀ መዛሙርት እንዲያደርጉ ታዘዋል። “እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዘኝችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው” እንደ ተባለው (ማቴ.፳፰፥፲፱-፳)። በዚህም በቃላቸውም፣ በመልእክታቸውም፣ በነሯቸውም በርካቶችን አስተምረዋል፤ ታማኝ ደቀ መዛሙር አድርገው አንጸዋል።

የአብነት መምህራን፣ ሰንበት ትምህርት ቤቶች፣ መንፈሳዊ ኮሌጆች፣ መንፈሳዊ ማኅበራት በዚህ ረገድ ወሳኝ ሚና ይጫወታሉ። አሁን እየተደረገ ካለው በመጠንና በዓይነት ጨምሮ ማስተማር ወሳኝ ነው። ሰው የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት ሳይማር ቤተ ክርስቲያንን በመምሰል ደቀ መዛሙር ሊሆን አይችልም። እገሌ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ተከታይ፣ አማኝ፣ ደቀ መዛሙር ነው ሲባል በነገር ሁሉ ቤተ ክርስቲያንን መስሎ መገኘት አለበት። በመጻሕፍት፣ በመምህራን፣ በትምህርት ተቋማት ተምሮ አምስቱን አዕማደ ምሥጢራት፣ ሰባቱን ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ዐውቆ ማመንና መመስከር ይገባዋል። በመሆኑም ምእመናን ለደቀ መዛሙርነት የበቁ እንዲሆኑ ቤተ ክርስቲያን እንደ ተቋም ኃላፊነቷን መወጣት አለባት።

ይቆዩን

የነገዋ ቤተ ክርስቲያን የምትታነጸው ዛሬ አስተምራ ባፈራቻቸው፣ በምሥጢራት አትማ ባቀፈቻቸው፣ ጠርታ ክርስቲያናዊ ጣዕሚን ባቀመሰቻቸው ደቀ መዛሙርት ነው። ደቀ መዛሙርነትን የማያስፋፉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ደቀ መዛሙርነትን የማያጸኑ በመሆናቸው የነገዋን ቤተ ክርስቲያን ፈተና ውስጥ ይጥላሉ።

ጸልዩ

እንዳለ ደምስስ

ዳንኤል ጎዳር ፳፩ ቀን የሚከበረውን የአመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ዓመታዊ በዓል ለማክበር በዋዜማው ወደ እንጦጦ ማርያም ቤተ ክርስቲያን ሄደ። ተሳልሞ አጭር ጸሎት ከአደረገ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገቡ በስተቀኝ በኩል ከሚገኘው ዕድሜ ጠገብ ዛፍ ሥር ቆም አለ። ትንሽ ቆይቶ መዘመረ ዳዊቱን አውጥቶ ለመጸለይ ቢሞክርም የጎደለው ነገር እንዳለ እያሰበ ሕሊናው ዕረፍት እየነጣው ተቸገረ። ነገር ግን የጎደለው ነገር ምን እንደሆነ መለየት አልቻለም።

ካህናቱ ዋዜማ ቆመዋል፤ ምእመናን በጊዜ ሄደው ለጸሎት ምቹ የሆነ ቦታ እየመረጡ በመሰየም ላይ ናቸው። የምእመናን ቍጥር በመጨመሩ ወዲያ ወዲህ የሚሉት ሲበዙ የዳንኤል አለመረጋጋት እየጨመረ ሄደ። ምንነቱን ያልተረዳው ስሜት እየናጠው በመቸገሩ “ብፁዓን እለ ተነድገ ሎሙ ኃጢአቶሙ” ብሎ ለመጸለይ የጀመረውን መዘመረ ዳዊት በአቡነ ዘበሰማያት ቋጭቶ ዛፉን ተደግፎ ተቀመጠ።

ተቀምጦ በአሳብ ማዕበል ሲናጥ ከበድ ያለ ነገር ከጀርባው ተሰማው፤ ሆኖም ግን የተሰማውን ነገር ዘወር ብሎ ምንነቱን ለማረጋገጥ አቃተው። ግራ እንደተጋባ “ዛሬ ምን ሆኛለሁ? ለምንድን ነው እንዲህ መረጋጋት ያቃተኝ? ከቤቴ የረሳሁት ነገር ይኖር ወይስ ስእለት ተስዬ ሳልከፍል ቀርቼ ይሆን?” በማለት ራሱን ጠየቀ። ነገር ግን የጭንቀቱን ምክንያት ሊደርስበት አልቻለም።

ጀርባውን እንደ ከበደው እንደ ምንም ብሎ ወደ ኋላ ዘወር ሲል የተመለከተውን ነገር ማመን አቅቶት በሕልሜ ነው ወይስ በቁሜ እየቃገረሁ አለ? ወደ ኋላው ዘወር እንዳለ ለብዙ ደቂቃ በዚያው እንደ ሐውልት ቆሞ ቀረ።

ፀጉራቸው ከተንጨባረረና ፊታቸው በጥቁር የመኪና ዘይት ከተለወሰ፤ ትክክለኛ መልካቸው ማን እንደሆነ መለየት ከማይቻል አዳፋ ሱሪና ሽሚዝ ከለበሱ፤ በአዳፋ የጨርቅ ከረጢት ምን እንደሆነ መለየት የማይቻል ነገር ካንጠለጠሉ፤ በጥቁር ዘይት የተለወሰ ቁራጭ ብርድ ልብስ ከለበሱ፤ ሽበት የቀላቀለ የተንገረገገ ጸጸም ካላቸው አንድ አረጋዊ ጋር ተፋጠጠ።

ዳንኤል ሰውየውን ከተዋወቃቸው ሰባት ዓመታት ተቁጥረዋል። ሁል ጊዜ ስለ እርሳቸው ሲያስብ ነገረ ሥራቸው ሁሉ እንቅስቃሴ ሆኖታል። ማንነታቸውን ባያውቅም ይባስ ብሎ ይናፍቁታል። ዛሬ ከሦስት ዓመት በኋላ ፊታቸውን ለመጀመሪያ ጊዜ ማየቱ ነው። ቆሞ ሲመለከታቸው ቀስ በቀስ ደስ የሚል ስሜት ይሰማው ጀመር። ቆሞ እየተመለከታቸው በነበረበት ጊዜ ሳይታወቀው ፈገግ አለ።

ሰውዬው ሲመለከቱት ቆይተው ወደ ቆመበት ቦታ ሄደው “በዚህ ወቅት እንዴት ትቀመጣለህ? ተነሣተህ ተግተህ ጸልይ!!” ብለው

በቍጣ ተናግረውት ወደ በሩ መንገዳቸውን ቀጠሉ። ዳንኤል በሰማው ነገር ደንግጦ መላው አካሉ በድን ስለሆነበት መጸለይ ተሳነው። በቆመበት እንደ ደንዘዘ በዓይኖቹ ብቻ ተከተላቸው።

ሰውየው መሄዳቸውን ሲያይ አእምሮው ዕረፍት አጣ። “ ወደ የት ይሆን የሚሄዱት? አሁን ለምን መጡ? ለምንስ ተቆጡኝ?” የሚሉ መልስ የሌላቸው ጥያቄዎች አእምሮውን ወጥረው ያዙት። እንኳን መጽሐፉን አውጥቶ ለመጸለይ በትክክል ለማሰብ አልቻለም። ራሱን ለማረጋጋት ዘወትር እንደሚያደርገው ጋቢውን ተሸፋፍኖ፤ ጭንቅላቱን ጉልበቶቹ ላይ አስደግፎ መቆዘም እንደ ጀመረ በዚያው ድብን ያለ እንቅልፍ ወሰደው።

ለምን ያህል ሰዓት እንደ ተኛ ባያስታውስም አንድ ድምፅ ቀስቀሰው። ሰውነቱ በላብ የተጠመቀ ቢሆንም ቅልል ብሎት ነበር። “ኡ...ፍ...ፍ...ፍ...ፍ” ብሎ በረጅሙ በመተንፈስ ተንጠራርቶ ተነሣ። ላቡን በጋቢው እየጠረገ ግራ እና ቀኝ ሲያማትር በስተቀኝ በኩል አጠገቡ ቆመው ዕብድ መሳዩ ሰው በትዝብት እየተመለከቱት መሆኑን በማየቱ እንደ ገና አቀረቀረ፤ ቀና ብሎ ፊታቸውን በድጋሚ ደፍሮ ማየት አልቻለም።

“ተግተህ ጸልይ!” የሚለውን ትእዛዛቸውን ተግባራዊ ማድረግ እንዳለበት ቢያስብም አልቻለም። መንፈሳዊ ኃይል የምናገኝበትን መፍትሔ ሳይነግሩ እንዴት ተነሥተህ ጸልይ ይባላል አለ ለራሱ። እንደ ምንም ብሎ የጀመረውን መዘመረ ዳዊት ካቆመበት ቀጠለ።

ዳንኤል ጸሎት ማድረግ ዳገት ቢሆንበትም የጀመረውን መዘመረ ዳዊት እንደ ምንም ጨርሶ ቀና ቢል ሰውዬው አጠገቡ አልነበሩም። እግዚአብሔር የላካቸው ሰው ይሆኑ እንዴ ብሎ ካሰበ በኋላ አሳቡን ለመቀበል ተቸገረ። ከዚያ ይልቅ “እኚህ ሰው ማን ናቸው? ከእኔ ምንድ ነው የሚፈልጉት? ለምንድ ነው የሚከታተሉኝ? እኔስ ለምንድ ነው የምከታተላቸው? የሚሉ ጥቂዎች ተፈራረቁበት።

ዳንኤል ደገመና “ለሰባት ዓመታት ሳውቃቸው ከጥቂት ቃላት በስተቀር ተናግረውኝ አያውቁም። እውነት እኚህ ሰው ማን ናቸው? ባገኘኋቸው ቍጥር ‘ጸልይ!’ ብቻ ለምን ይሉኛል?” እያለ እንቅስቃሴ የሆነበትን ጉዳይ ለማወቅ ሞከረ፤ ግን አልቻለም።

ከሰባት ዓመት በፊት ዳንኤል ሰውየውን ለመጀመሪያ ጊዜ ያገኛቸው አምስት ኪሎ መንበረ ፓትርያርክ ቅድስተ ቅዱሳን ማርያም ገዳም ከቤተ ልሔሙ አጠገብ ከሚገኘው ዛፍ ሥር ነበር። ከዚያ ጀምሮ አለባበሳቸውም ሆነ ቁመናቸው አልተለወጠም።

በወቅቱ ችግረኛ መስለውት ከኪሱ ገንዘብ አውጥቶ ሰጥቷቸው ነበር። እርሳቸው ግን የተቀበሉትን ገንዘብ አጠገባቸው ለነበሩ ድሆች ሰጧቸው። ሁኔታው አስገርሞት እንዴት ራሱ ድሃ የሆነ ሰው የተሰጠውን ለሌላ ይሰጣል ብሎ ይከታተላቸው ጀመር።

ሥዕል ይታያል፤ ከሥዕሉ ግርጌ ከሃያ የማያንሱ መጻሕፍት ተደርድረዋል፤ ዘወትር የማይለያቸው ክረጢት ክሊንጅ ጥግ ተቀምጧል፤ በስተምዕራብ ግድግዳው ላይ “ስለ ቤተ ክርስቲያንና ስለ ሀገራችሁ ጸልዩ። በፍጹም ተስፋ አትቁረጡ!” የሚል ጽሑፍ ይነበባል።

ዳንኤል በተመለከተው ነገር ፈዘዘ እንደ ቆመ አይዘህ ወደዚህ ቅረብ አሉት። እርሱ መንቀሳቀስ ስላልቻለ ሰውየው ወደ እርሱ ቀርበው እጁን ይዘው ወደ አባቶች አቀረቡት። በቦታው የነበሩ ሰዎችን ግርማ መቋቋም ስላልቻለ መራት ላይ ወደቀ። እንደ ወደቀ አባቶች ጸሎት እያደረጉለት መሆኑን የተረዳው ከሰመመኑ ሲነቃ ነበር። ሲነቃ አዲስ ሰው ሆኗል። አይዘህ ተነሥ ብለው ከሁላቸውም በዕድሜ አረጋጃ የሆኑ አባት መስቀል አሳለሙት። ከዚያ በኋላ ለጥቂት ጊዜ በሕልም ዓለም ይሆን በእውነት ማስታወስ ተስኖት በደስታ ሰክሮ ቆየ።

ታቦት ከገባ በኋላ ዳንኤል ወደ ቤቱ ሊሄድ ጉዞ ሲጀምር ዕብድ መሳዩ ሰው የተሰጧቸውን አልባሳት ለድሆች ሲያከፋፍሉ በመመልከቱ በጣም ተገረመ። እንደገና ወደ ኋላ መለስ ብሎ በዛፎቹ ተከልሎ የሚያደርጉትን መመልከት ጀመረ። ልብሶቹን አከፋፍለው ሲጨርሱ ዘወትር ከሚያንጠለጥሏት አሮጌ ከረጢት ሳንቲም አውጥተው እየዘሩ ለድሆቹ መስጠት ጀመሩ።

ከዋሻው ከመውጣቱ በፊት የሚቀመስ ነገር ሰጡት። ጣዕሙ ቀምሶት የማያውቀው አዲስ ነገር ሆነበት። ዳንኤል ከዚያ በኋላ ዳግም የሚርበው አልመሰለውም። የማያውቀው አዲስ የደስታ ስሜት ውስጥ እንዳለ ጸሎት አድርገውለት ሊወጣ ሲል የቆመበት ቦታ ድንጋይ መሆኑን ተረዳ። ያ ሁሉ ነገር የት ገባ? እያለ ሲያሰላስል ሰውየው ለተወሰኑ ደቂቃዎ ዐረፍ የሚሉበትን ቦታ ተመለከተ።

ሰውየው ዳንኤልን ወደህ አይደለም የተጨነቅኸው። እግዚአብሔር ምክንያት ስላለው ነው። ደግሜ አንድ ነገር ልንገርህ። ስለ ሌላ ሰው አትመራመር፤ ራስህን ፈልገህ አግኝ። ወደዚህ ምድር የመጣሁት ለምንድ ነው? ብለህ ራስህን ጠይቅ። መልሱን የምታገኘው ግን ከሰው ወይም ከራስህ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ነው። ለሌላ እንቅፋት አትሁን” በማለት ዘወትር ከሚይዙት የጨርቅ ክረጢት ውስጥ አንድ መጽሐፍ አውጥተው “እንካ ይህ ለአንተ የተፈቀደ ነው” ብለው ሰጡት።

የተደጎሰ የብራና መጽሐፈ አርጋኖን ነበር። “እግዚአብሔር ለአንተ ያዘጋጀልህ ነው” አሉት። ሰውየው ዛሬ ሌላ የማያውቃቸው ሰው ሆኑበት። ቍጡነት አይታይባቸውም። በጣም ተረጋግተው ሲናገሩ ልብን ይበረብራሉ።

ያየውና የሰማው ከአቅሙ በላይ ሆኖበት መጽሐፉን ተቀበለ። “ከመሄድህ በፊት አንድ ነገር ታደርጋለህ።” ወደ መጻሕፍቱ እየጠቀሙ “እነዚህን መጻሕፍት ለአንድ አባት ትሰጥልኛለህ። እመቤታችን ቤተ ክርስቲያን ግቢ ውስጥ ዛፋ ሥር የሚጠብቁህ ሰው ታገኛለህ” ብለው ከክረጢቱ ውስጥ ሌላ የተጣጠፈ ክረጢት አውጥተው “ይህን ለሚጠብቁህ አባት ሰጥተህ ለተቸገሩ የገጠር አብያተ ክርስቲያናት ስጥልኝ ብሎለውሃል በላቸው። ሰጥተሃቸው ተመልሰህ እስከምትመጣ የጸሎት መጻሕፍትህ እዚሁ ይቆዩህ” አሉት።

ዳንኤል የሰጡትን መጻሕፍት ይዞ ከበዓታቸው ወጣ። ከቤተ ክርስቲያን ሲደርስ “ሰላም ለኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን አምሳለ ኢየሩሳሌም” ካለ በኋላ ወደ ውስጥ ገብቶ የሚፈልጋቸውን ሰው ያውቃቸው ይመስል ግቢውን ማሠሥ ጀመረ። በምሥራቅ በኩል ቢጫ የለበሱና አስኬማ ያደረጉ አንድ አባት ከዛፋ ሥር ቆመው ታዩት።

ሳያመነታ ወደ እርሳቸው ሄደ። እርሳቸውም በዓይናቸው እየተከተሉት እንደሆነ ስላስተዋለ የያዘውን መጽሐፍና የተነገረውን ቃል አድርሶ በፍጥነት ተመለሰ። ከዋሻው በር ሲደርስ ቢጫ የለበሱ ሁለት መነኩሳት በር ላይ ቆመዋል።

ዳንኤል ወደ ውስጥ ሊገባ ሲሞክር በሩ ተዘግቷል። መነኩሳቱ የደከሙ ክርስቲያኖችን እያበረታታ በሃይማኖት እንዲያጸና መክረውት፤ መጻሕፍቱንና ሰውየው እንዲሰጡት ልከውለት የነበረውን የተጣጠፈ ወረቀት ተቀብሎ ከዋሻው ወጣ። አዲስ ብርታት አግኝቷል።

ዳንኤል ወደ ቤቱ የሄደው በወረቀቱ ጽፈውለት የነበረውን መልእክት እያነበበ ነበር። “ወደ መከራ እንዳትገባ ተግተህ ጸልይ፤ መከራ ቢበዛብህም ተስፋ አትቁረጥ! ከአሁን በኋላ አንተ ሳትፈልገኝ እኔ በፈለግሁት ጊዜ አገኝሃለሁ” ይላል። ደስ አለው። ዳንኤል የተቀበለውን አርጋኖን ደጋግሞ እየሳመ “እውነትም ተግተን የምንጸልይበት ጊዜ” በማለት ለራሱ ተናገረ።

ቀሲስ ዐቢይ ሙሉቀን

“አባትህን ጠይቅ ይነግርህማል፤ ሽማግሌዎችህን ጠይቅ ይተርኩልህማል” (ዘዳ.፴፪፥፮) እንደ ተባለው በጥያቄዎቻችሁ መልስ ዐምዳችን ከነገረ ሥጋዊ ጋር በተያዘ የሚነሡትን ጥያቄዎች ይመልሱልን ዘንድ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

መልአክ ታቦር ኅይለ ኢየሱስ ፋንታሁን

ቤተ ክርስቲያን በአዲስ አበባ ሀገረ ስብከት የየረር መካነ ሰላም ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን የትርጓሜ መጻሕፍት መምህርና በሰንበት ትምህርት ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን መደበኛ አገልጋይ የሆኑትን መልአክ ታቦር ኅይለ ኢየሱስ ፋንታሁንን ጋብዘናቸዋል። እርሳቸው ፈቃደኛ ሆነው ከእኛ ጋር ያደረጉትን ቆይታም እንደሚከተለው አቅርበንላችኋል። መልካም ንባብ።

ሐመር:- በመጀመሪያ ጥሪያችንን አክብረው ለምናነሣቸው ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ፈቃደኛ ሆነው ስለተገኙልን በእግዚአብሔር ስም እናመሰግናለን።

መልአክ ታቦር ኅይለ ኢየሱስ ፋንታሁን:- እኔም ለዚህ መርሐ ግብር ስለጋበዛችሁኝ አመሰግናለሁ።

ሐመር:- መምህር በዚህ ዕትም ትኩረት ያደረግነው ስለ ምሥጢረ ሥጋዊ ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ምሥጢረ ሥጋዊ ማለት ምንድን ነው? ብለው ይጠይቃሉና ትርጉሙ ምን ማለት ነው?

መልአክ ታቦር ኅይለ ኢየሱስ ፋንታሁን:- ቤተ ክርስቲያን አዕማደ ምሥጢራት የምትላቸው አሉ። እነዚህም አምስት ሲሆኑ ከአምስቱ አዕማደ ምሥጢራት መካከል በቅደም ተከተል ሲቀመጥ ማለትም ምሥጢረ ሥላሴ ካልን በኋላ በሁለተኛ

ደረጃ የሚገኘው ምሥጢረ ሥጋዊ ነው። ምሥጢረ ሥጋዊ ሲባል በቀጥተኛ ትርጉሙ ሰው የመሆን ምሥጢር ተብሎ ይተረጎማል። ምክንያቱም ምሥጢረ ሥጋዊ ሲባል በዚህ ዐውድ ተሰገወ፤ ሰው ሆነ፤ ተሰብኦ ሰው ሆነ፤ የሚለውን የሚያስረዳ ቃል ነው።

ምሥጢር በዓይን አይታይም፤ በእጅ አይዳሰስም፤ ረቂቁ አምላክ ግዙፉን ሥጋ ተዋሕዶ ሰው ሲሆን ተዳሰሰ፤ ተጨበጠ፤ ረቂቁ አምላክ ሰው የሆነበትን ጥበብ፤ የማይታየው የታየበትን፤ የማይዳሰሰው የተዳሰሰበትን ምሥጢር የምናስተምርበት ምሥጢረ ሥጋዊ ይባላል። ምሥጢረ ሥጋዊ የአምላክ ሰው የመሆን ምሥጢር ማለት መሆኑን ነው።

ሐመር:- አምላክ ሰው የሆነበት ምክንያት ምንድን ነው?

መልአክ ታቦር ኅይለ ኢየሱስ:- እግዚአብሔር አምላክ ይህን ዓለም የፈጠረው ስለ ሰው ፍቅር ነው። ቅዱስ ዮሐንስ አፈ ወርቅ “ዓለምን መፍጠሩ ሰውን መውደዱን ያስረዳል።” (ተግሣጽ ዘዮሐንስ አፈ ወርቅ) በማለት እንደ ገለጠው በድርሳነ ቂርሎስም “እስመ በእንተ ሰብእ ገብረ ኩሎ፤ ሁሉንም ስለ ሰው ሲል ፈጠረው” ተብሎ ተጽፎ እናገኛለን (ድርሳነ ቂርሎስ ፬፥፭) ሌሎች ፍጥረታት የተፈጠሩት ሰውን ለማገልገል ነው። ለምሳሌ፡- ፀሐይ ለራሷ ጥቅም የላትም፤ ለሰው ግን ትጠቅማለች። ጨረቃም፤ ከዋክብትም ለሰው ይጠቅማሉ እንጂ ሰው ለፀሐይ፤ ለጨረቃ፤ ለከዋክብት የሚጠቅማቸው ነገር የለም። የላሞችን ወተት እኛ እንጠጣለን እንጂ ላሞች የእኛን አይጠጡም። የላሞችን፤ የበጎችን፤ የበሬዎችን ሥጋ እኛ እንበላለን እንጂ እነሱ የእኛን ሥጋ አይበሉም። ይህ ሁሉ የተደረገው ለሰው ልጅ ነው።

ውኃ ለሰው ይጠቅማል እንጂ ሰው ውኃን አይጠቅመውም። ዕፀዋት ሰውን ይጠቅሙታል እንጂ ሰው ዕፀዋትን አይጠቅምም። ከጳጳጅ ፍጥረታት ሰማይን ጨምሮ አምስቱ በሰማይ ሌሎቹ ደግሞ መሬትን ጨምሮ በምድር ያሉ ናቸው። እነዚህ ሁሉ የተፈጠሩት ለሰው ጥቅምና ክብር ነው። ለዚህ ክብር የተፈጠረው ሰው ይህ ሁሉ አልበቃው ብሎ ምክረ ከይሲን ሰምቶ፤ ዕፀ በለስን በልቶ፤ ሲፈጠር የነበረውን የጸጋ አምላክነት ትቶ የማይገባውን የባሕርይ አምላክነት ሽቶ አታድርግ የተባለውን አደረገ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላለፈ። በዚህ ጊዜ አምላክ በአምላክነቱ፤ ንጉሥ በመንግሥቱ፤ ጎልማሳ በሚስቱ የሚመጣቸውን አይወዱምና አዳምና ሔዋን በአምላክነቱ ሲመጡበት ቀጣቸው።

ዲያብሎስ በአምላክነቱ ሲገባ ወድቋል፤ አወዳደቁም የከፋ ነው። ለዘለዓለም እንዳይነሣ ሆኖ ወድቋል። ዲያብሎስን ማንም አላሳሳተውም የተሳሳተው ራሱ ነው። ሰው ግን የተሳሳተው በምክረ ከይሲ ነው። አዳም በምክረ ከይሲ በተሳሳተ ጊዜ እግዚአብሔር አራት ከባድ ርግማኖችን አሳልፏል። እነርሱም፡-

- ሀ. እባብን የረገመው፡- እባብ ሲፈጠር እጅና እግር ነበረው። ሲረገም ግን እግር አልባ ሆኖ በልቡ እንዲሄድ ተደረገ፤ ምግብም አፈር ሆነ። መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔር አምላክም እባቡን አለው፤ ይህን ስላደረገህ ከእንስሳት

ሁሉ፣ ከምድር አራዊትም ሁሉ ተለይተህ አንተ የተረገምህ ሁን፤ በደረጃትህና በሆድህም ትሄዳለህ፤ በሕይወትህም ዘመን ሁሉ አፈርን ትብላለህ” በማለት እግዚአብሔር ያስተላለፈበትን ርግማን ያስረዳል። ሌላ ምግብ ሳይበላ አፈር ብቻ በልቶ መኖር የሚችል ፍጡር እባብ ነው(ዘፍ.፫፡፲፬)።

ለ. **ሔዋንን የረገማት፡-** ምጥሽን፣ ጋርሽን፣ ጸዕርሽን አበዛዋለሁ። ከወለድሽ በኋላ ግን ፈቃድሽ ወደ ባልሽ ይሁን።አንቺ ዕፀ በለሽን ቆርጠሽ እንዳይማሻት አንቺም በየወሩ እንዲሁ ደም ይፍሰስሽ ተብላ ተረግማለች።“ለሴቲቱም እግዚአብሔር እንዲህ አላት ጭንቅሽን እጅግ አበዛለሁ፤ በጭንቅ ትወልጃለሽ፤ ከወለድሽም በኋላ ፈቃድሽ ወደ ባልሽ ይሆናል” እንዲል(ዘፍ.፫፡፲፮)።

ሐ. **አዳምን የረገመው፡-** አቀበት እንዲወጣ፣ ቁልቁለት እንዲወርድ፣ ላቡን አንጠፍጥፎ፣ ጥሮ ግሮ እንዲበላ “እግዚአብሔርም አዳምን አለው፤ የሚስትህን ቃል ሰምተሃልና ከእርሱ እንዳትበላ ነው። ከአዘዘህሁ፣ ከዚያ ዛፍም በልተሃልና ምድር በሥራህ የተረገመች ትሁን፤ በሕይወት ዘመንህም ሁሉ በድካም ከእርስዋ ትብላለህ፤ እሾህንና አሜክላን ታበቅልብሃለች፤ የምድርንም ቡቃያ ትብላለህ። ወደ ወጣህበት መሬት እስክትመለስ ድረስ በሬትህ ወዝ እንጆራህን ትብላለህ፤ አፈር ነህና ወደ አፈርም ትመለሳለህና” በማለት ሊቀ ነቢያት ሙሴ እግዚአብሔር አምላክ በአዳም ላይ ያስተላለፈውን ርግማን ጽፎልን እናገኛለን (ዘፍ.፫፡፲፮-፲፰)።

መ. **ምድር፡-** እሾህና አሜክላ እንድታበቅል፣ ተረገመች። “ምድር በሥራህ የተረገመች ትሁን፤ በሕይወት ዘመንህም ሁሉ በድካም ከእርስዋ ትብላለህ፤ እሾህንና አሜክላን ታበቅልብሃለች” እንዲል። እነዚህ እሾህ እና አሜክላ የተባሉት ፍትወታት፣ እኩያት፣ ኀጣውእ ሲሆኑ በአዳም ላይ ሠለጠኑ። በጸጋ እግዚአብሔር ይኖር የነበረው ሕጉን ከተላለፈና ከተረገመ በኋላ የነበረውን ሁሉ አጣ (ዘፍ.፫፡፲፮-፲፰)።

ከተረገመ በኋላ አዳምና ሔዋን ተጸጸቱ፤ ስለበደላቸውም እጅግ አዘኑ፤ የፈጠራቸው አምላክ ንስሐቸውን ምክንያት አድርጎ ተስፋ እንይቆርጡ ተስፋ የሚፈነጥቅ ቃል ኪዳን ገባላቸው። ቃል ኪዳኑም “ከአምስት ቀን ተኩል በኋላ እምርሃለሁ፤ ይቅርታም አደርግልሃለሁ፤ በይቅርታዬና በምሕረቴ ብዛትም ወደ አንተ ቤት እወርዳለሁ፤ በወገንህም ከርሥ አድራለሁ፤ይህ ሁሉ ስለ አንተ ድኅነት ይሆናል” የሚል ነበር (ቀለ.፫፡፲፱)።ወገንህ የተባለች ቅድስት ድንግል ማርያም ናት።

ለዚህ አስረጅ የሚሆነው “ይህን ሁሉ ስማ፤ ነገራንም አድምጥ፤ ልብ ብለህም አድምጥ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ከሰማይ ወደ ምድር ይወርዳል፤ ይህንንም እግዚአብሔር አምላኬ ከገነት ባስወጣች ጊዜ ነግሮኛል። ሕያው እግዚአብሔር ቃሉ በኋለኛ ዘመን ስሟ ማርያም ከምትባል ከአንዲት ድንግል ይወለዳል።

አወላለዱንም ከእርሱ በቀር ማንም ሊያውቀው አይችልም በረቂቅ ምሥጢር ይወለዳልና” የሚለው ቃል ነው(ቀሌ. ፫፡፲፫)። ዓለምን ሊያድን የፈቀደው አምላክ ከማን እንደሚወለድ በግልጽ ይናገራል። ማርያም የሚለውን ስም ያወጣው እግዚአብሔር ነው። ድንግል ማርያም ደግሞ በነቢያት ትንቢት እንደ ተነገረው መልአኩ ቅዱስ ገብርኤልም እንደ ነገራት ስትወልደው መድኃኔዓለም ብላ ስም አውጥታለች(ዝኒ ከማሁ)።

ቅዱስ ያሬድ “ወትቤሎ እሙ መድኃኔ ዓለም፤ የም ተወልደ ከሃቴ ብርሃን፤ እናቱ የዓለም መድኃኒት አለችው፤ ብርሃንን የገለጠው ዛሬ ተወለደ” በማለት እንደገለጠው ማለት ነው (ዚቅ ዘልደት)። ዓለም በተፈጠረ በሰባተኛው ዓመት እግዚአብሔር አብ ስሟ ማርያም ከምትባል ከድንግል ዘንድ ልጁን እንደሚልከውና በሥጋ ማርያም እንደሚወለድ ለአዳም የማይናወጥ ተስፋ ሰጥቶታል። “የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቷልና” ተብሎ በቅዱስ ወንጌል የተጻፈውም የሚያስረዳን ይህን ነው(ሉቃ.፲፱፡፲)።

ስለዚህ አምላክ ሰው የሆነበት ዋናው ምክንያት በምክረ ክይሴ ተታሎ የወደቀውን ሰው ለማንሣት፣ የረከሰውን ለመቀደስ፣ የጠፋውን ለመፈለግ፣ የሞተውን ለማዳን ነው። ፈልጎም እንደ በግ እየጎተተ አልወሰደውም። የሐንስ አፈ ወርቅ “የጠፋ በግ አዳምን የፈለገው በአገኘውም ጊዜ የተሸከመው እውነተኛ ቸር ጠባቂ ከአንቺ የተወለደ ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ” በማለት የገለጸውን ፈጽሞ ነው (ሃ.አበ.፳፰፡፴፮)። ተአምረ ማርያምን የጻፈውን ደቅስዮስም ይህን የዮሐንስ አፈ ወርቅን ቃል ጠቅሶ እንደገለጸው የጠፋውን ለመፈለግ ሰው ሆነ።ስለዚህ ለምን ሰው ሆነ ከተባለ የሞተውን ሊያድን ነው።

ሁለተኛው አምላክ ሰው እንዲሆን ያደረገው የሰው ፍቅር ነው።አባ ሕርያቆስ በቅዳሴ ማርያም “ፍቅር ኃይል ወልድን ከመንበሩ ሳበው እስከ ሞትም አደረሰው” በማለት እንደ ገለጠው የሰው ፍቅር ስቦት ሰው ሆነ።ዙፋኑ ያለው ጽርሐ አርአያም ነው። ከጽርሐ አርያም ከዙፋኑ የሳበውና ሰው እንዲሆን ያደረገው የሰው ፍቅር ነው።

በመጀመሪያ በመልኩ ፈጠረው፤ ከዚያም የሚወደውና በአርአያው የፈጠረው ሰው ቢወድቅበት ወድቆ እንዲቀር ስላልፈቀደ የእሱን መልክ የእሱን ሥጋ ተዋሕዶ ሰው ሆኖ አዳነው። ጌታችን “መቶ በጎች የነበሩት ሰው ቢኖር ከእነርሱ አንዲቱ ብትጠፋበት ዘጠና ዘጠኙን በምድረ በዳ ትቶ እስኪያገኛት ድረስ ይፈልጋት ዘንድ ወደ ጠፋችው ይሄድ የለምን? በአገኛትም ጊዜ ደስ ብሎት በትከሻው ላይ ይሸከማታል።” ብሎ መቶ በጎች ባሉት ባዕለ ጸጋ መስሎ ያስተማረው እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያለውን ፍቅር የሚገልጥ ነው (ሉቃ.፲፭፡፱-፳)።መላእክት በጥንተ ተፈጥሮ በነገድ መቶ ነበሩ። ከመቶ ነገድ አንዱ ዲያብሎስ ወጣ፤ መቶኛ ሆኖ የተተካው አዳም ነው። ስለዚህ ከመቶ ነገድ መላእክት አንዱ የነበረው አዳም መሳሳት የአጋንንት መጫወቻ እንዲሆን አድርጎታል። ለ፻፶፭ ዘመን «አሁንም የዚህ ዓለም ፍርድ ደረሰ፤ ከእንግዲህ ወዲህ የዚህን ዓለም ገዥ ወደ ውጭ አስወጥተው ይሰዱታል” (ዮሐ.፲፪፡፴፩) ብሎ ጌታችን መድኃኒታችን እንደ

ተናገረው ጊዜው ደርሶ ከሥልጣኑ ማለትም ይህን ዓለም የሚገዛበት ሥልጣን እስኪሻር ድረስ ዲያብሎስ በሰው ልጅ ላይ ነግሦ ነበር።

ስለዚህ የሰውን ልጅ ከዲያብሎስ ባርነት ነፃ ለማውጣት፣ ሰውን ለመቀደስ፣ የጠፋውን ለመፈለግና የሞተውን ለማዳን ሰው ሆነ።

ሐመር:- “ሰው ሆነ” የሚለው ቃል “በእኛ አደረ” ከሚለው ቃል ጋር እንዴት ይታረቃል? ይህ አባባልስ ውላጤን (መለወጥን) እና ኅድረትን አያመለክትም ወይ?

መልአክ ታቦር ጎይለ ኢየሱስ:- ለምሥጢረ ተዋሕዶ የሚነገረው ቃል ይህ ነው። ለሁሉም የተሰጠ መልስ አለ። ተሰብኦ ያለውን ገጸ ንባብ ይዘው ሰብኦ ውላጤ የሚባሉት ወይም በውላጤ የሚያምኑት ከሐዲዎች በኑፋቄ ስማቸው ሐራ ጥቃ ይባላሉ። እነርሱ ተለወጠ እንዳይሉ ጎደረ አለባቸው። ጎደረ ያለውን ይዘው ደግሞ ሰብኦ ኅድረት እንደነ ንስጥሮስ ያሉት በኅድረት ከበረ እንዳይሉ ተሰብኦ አለባቸው። ተሰብኦ እና ጎደረ እንደ አለቃና ጠበቃ ይጠባበቃሉ በማለት ትርጓሜ ውዳሴ ማርያም ይነግረናል። ይህ ማለት ተሰብኦ ኅድረትን ይጠብቃል፤ ጎደረ ውላጤን ይጠብቃል። ይህ ማለት ተሰብኦን ይዘው ውላጤ ለሚሉት ጎደረ መልስ ይሆናቸዋል። ጎደረ የሚለውን ይዘው ኅድረት ለሚሉት ደግሞ ተሰብኦ የሚለው መልስ ይሆናል።

ጎደረ ማለት ምን ማለት ነው? ስንል የእኛን ሥጋ ተዋሕዶ በእኛ ላይ አደረ ማለት ነው። «ኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ዘተሰብኦ ወጎደረ ለዕሌነ» እንዲል የሰኛ ውዳሴ ማርያም። በእኛ አደረ የተባለው የእመቤታችን ባሕርይና የእኛ ባሕርይ አንድ ስለሆነ ነው። የእመቤታችን ግብርና የእኛ ግብር አንድ አይደለም። ክርስቶስም የተዋሐደው የእኛን ባሕርይ እንጂ ግብራችንን አይደለም። ግብራችን ኃጢአትም፣ ጽድቅም ለመሥራት ዝግጁ ነው። ኃጢአት የባሕርይ አይደለም። ስለዚህ ባሕርያችንን ተዋሕዶ በእኛ ላይ አደረ ማለት ነው። በአጠቃላይ ተሰብኦ ቢልም ሰው ሆነ ማለት ነው። ጎደረ ቢልም የእኛን ሥጋ ተዋሕዶ ሰው ሆነ ማለት ነው። ስለዚህ ከምሥጢረ ተዋሕዶ የወጣ ትርጉምም፣ አስተምህሮም የለም።

በነቢያት አደረ የሚለው ቃል በረድኤት ማደሩን የሚገልጥ ነው። በእመቤታችን ግን ከሥጋዋ ሥጋን፣ ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ ሰው ሆነ ማለት ነው። ለዚህ ደግሞ በእጅ ተዳስሷል። ሰው ካልሆነ እንዴት ተዳሰሰ፣ በላ ጠጣ፣ ተራቦ ይባላል? ዘአልቦ ጥንት ኮነ ቅድመ ወለዘ አልቦ መዋዕል ኮነ ሎቱ መዋዕል። ከፅንሰቱ እስከ ልደቱ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ተብሎ ተቆጠረለት። ቤተ ግዝረት እስኪገባ ፰ ቀን ተብሎ ከዚያም ፲፪ ዓመት ተብሎ፣ ሲጠመቅ ፱ ዓመት ተብሎ ተቆጠረለት። ይህ ዘመን የተቆጠረለት ሥጋን የተዋሐደ መለኮት ዘመን ተቆጠረለት፣ ቅድምና ያልነበረው አምላክ ቀዳማዊ ተባለ። ቅዱስ ጳውሎስ “ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትናና ዛሬ እስከ ዘለዓለምም የሚኖር እርሱ ነውና” (ዕብ. ፲፮፥፳) በማለት የተናገረለትን አምላክ “ጸርኪዮ በክርሥኪ ተስዓተ አውራጎ፣ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን በማኅፀንሽ ተሸከምሽው” ተብሎ በአንዲት ብላቴና ለዚህን ያህል ጊዜ ተወሰነ ተባለ።

ሐመር:- ምሥጢረ ሥጋዊን ለክርስቲያኖች በቀላል ምሳሌ ማስተማር የምንችለው እንዴት ነው?

መልአክ ታቦር ጎይለ ኢየሱስ:- ረቂቅ ምሥጢር በያዘው ሃይማኖተ አበው ቅዱስ ቂርሎስ “በእግዚአብሔር ቃል በረቂቅ ባሕርይ የሆነውን ተዋሕዶ አንኳድ፤ ብረት ከእሳት ጋር በተዋሐደ ጊዜ ከእሳትም በመዋሐዱ የእሳትን ባሕርይ ገንዘብ እንዲያደርግ ብረት በመደሻ በተመታ ጊዜ ከእሳት ጋር በመደሻ እንደሚመታ ግን ከመደሻው የተነሣ የእሳት ባሕርይ በምንም በምን እንዳይጎዳ ሰው የሆነ አምላክ ቃል በመለኮቱ ሕማም ሳይኖርበት በሥጋ እንደታመመ እናስተውል” በማለት በግልጽ ተናግሯል (ሃ.አቤ. ፸፯፥፲፪)።

የሊቁን ምሳሌ በትክክል የሚረዳው የአንጥረኛን ተግባር የሚያውቅ ሰው ነው። አንጥረኛው ብረቱን ከእሳት ውስጥ ሲያስገባው ብረቱ ይግላል። ባለሙያው የጋለውን ብረት ማረሻ፣ ማጭድ፣ ቢላዋ አድርጎ ያበጀዋል። አንጥረኛው የሚመታው ብረቱን ነው። ብረቱ ሲመታ እሳቱ የቅርፅ ለውጥ አይታይበትም። እሳቱ እንደ ብረቱ አይቀጠቀጥም።

ሮማውያን ካቶሊክ ከመሆናቸው አስቀድሞ የሮም ሊቀ ጳጳስ የነበረው ሰለባስትርዮስ ኖኅ ይባል ከነበረ አይሁዳዊ ጋር ባደረገው ክርክር “ዛፍ ቢኖር ብርሃነ ፀሐይ በቀትር ጊዜ ወድቆበት ሳለ በምሳር እንቆርጣለን ቢሉ ዛፍን በምሳር በመቱት ጊዜ ፀሐይ ወድቆበት ሳለ የብረቱ ኃይል በግንዱ ላይ የሚወድቅ አይደለምን? አይሁዳዊ ኖኅም እውነት ነው አለ። ሰለባስትርዮስም ፀሐይ በምሳርና በዛፍ ላይ ወድቆባቸው ሳለ ምሳር ፀሐይን ይቆርጠው ዘንድ ወይም ክርክራት፣ ፍልቃት ያደርግበት ዘንድ ይቻለዋልን? አለ ኖኅም አይቻለውም አለ። ሰለባስትርዮስም ስለ ክርስቶስ ሕማም ሞት የምንናገረው እንደዚህ ነው። ሥጋው በዛፍ፣ ሕማሙ በምሳር፣ መለኮትም በፀሐይ ይመሰላል፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መለኮቱን ከሕማም ወገን ምንም ያላገኘው እንዲሁ በሥጋ ታመመ አለው” (ሃ.አቤ. ፵፭፥፱)። ምሥጢረ ሥጋዊን ስናነሣ ደግሞ ልደቱን ብቻ ሳይሆን ሰው ሆኖ የሠራውን ድንቅ ሥራ ሁሉ እንጠቅሳለን።

ቃል ይሰማል እንጂ አይታይም፤ ጽሑፍ ላይ ሲቀመጥ ግን ይታያል። በሚታይና በሚዳሰስ ሲፈጸም ይረዳልና። ይህን በተመለከተ ቴዎዶሎስ “ከአንደበታችን የሚወጣ እርስ በእርሳችን የምንገነጋገርበት የእኛ ቃል አለ፤ ማንም ማን ሊያየው አይችልም፤ ለቃል ግዘፍ የለውምና፤ ለማንም ለማን አይታይምና፤ በእጅም አይዳሰስምና፤ ቃል በብራና በተጻፈ ጊዜ፣ ቅርፅም በሆነለት ጊዜ፣ ያን ጊዜ የተገለጠ ይሆናል፤ ይታያል፤ ይዳሰሳል እንጂ” በማለት ያስረዳል (ሃ.አቤ. ፶፫፥፲፮)።

አስቀድመን የጠቀስናቸው ሊቃውንት ያስተማሩት ዕለት ዕለት በሕይወታችን በምንጠቀምበት ነገር እየመሰሉ ነው። በቀላል መንገድ ማስተማር ማለት ደግሞ እንዲህ ነው። ከዚህ ውጭ ግን ምሥጢረ ሥጋዊ መባሉንም መዘንጋት የለብንም። ነገረ እግዚአብሔር፣ ነገረ ሥጋዊ፣ ነገረ ክርስቶስ በአምነት፣ በንጽሐ ነፍስ፣ በንጽሐ ሕሊና ሲወሰኑ የሚገለጥ ጭምር እንጂ በትምህርት ብቻ የሚገለጥ ጉዳይ አለመሆኑን መዘንጋት አይገባም።